

collegium

Revista Colegiului Național "Octavian Goga" Marghita
An 3 • Nr. 1 • Mai 2009

Interviu cu dr. Bebe Mihăescu

Reporter: Bună ziua.

Bebe Mihăescu: Bine te-am găsit, bine v-am găsit pe toți.

Reporter: Mă bucur că ați venit la Marghita. E o zi frumoasă, am înțeles că energiile sunt aşa cum trebuie.

Bebe Mihăescu: Da, întradevăr, niște energii pozitive. Suntem în fața școlii care emană de energii pozitive, pentru că toți cei cu care m-am întâlnit sunt niște persoane extraordinar de pozitive, bine orientate către frumos, către construcții, sunt niște ființe minunate. Probabil și copiii vor fi sau sunt tot aşa.

Reporter: Cum priviți această invitație?

Bebe Mihăescu: Am răspuns cu mare dragoste la ea, pentru că am simțit din invitație că acei oameni care m-au chemat vor într-adevăr să fac mai mult decât un act de prezență și că sunt foarte aproape de copii și, drept să spun, nici n-am început activitatea propriu-zisă, mă simt elevul lor. Și Simona, și Marcel, și Margareta sunt niște persoane extraordinare.

Reporter: Care sunt problemele adolescentilor în ziua de azi?

Bebe Mihăescu: Problemele adolescentilor din ziua de azi sunt problemele tuturor adolescentilor din lume. În primul rând, faptul că ei se schimbă corporal și cei din față se cruceșc, pentru că dintr-o dată copilașul și fetița începe să vadă ziua cu alți ochi, iar noi începem să apreciem năzdrăvăniile lor cu grilele din antichitate. Și dintr-o dată, suntem într-un mic conflict. Deci, au probleme cu corpul

lor, probleme cu relațiile lor, cu ei însăși și cu cei din jur, pentru că dintr-o dată își descoperă colegii, colegele ca fiind demni, demne de a participa la cele mai interesante concursuri de Miss sau Mister. Au probleme cu școala, în sensul că „e prea mult, prea multă informație, trebuie să ne mai jucăm, să ne mai distrăm, mai mergem și noi la o petrecere”. Glumesc acum, au de fapt probleme cu școala, pentru că adolescenții, deși par rebeli, au undeva un model de perfecțiune. Așa sunt ei, nu prea au zona gri. Cu ei ori e albă, ori e neagră, ori „sunt cel mai bun”, ori „sunt cel mai prost”. Nu merge. Și atunci, că-i modelul negativ, că-i modelul pozitiv, ei lucrează pentru el. Pe când, noi adulții, mai avem și aşteptări, îndoieți, amânări. Ei n-au nimic, ei văd una și bună: o faci ori nu.

Reporter: Ce legătură au toate aceste lucruri pe care le-ați enumerat cu viața intimă?

Bebe Mihăescu: Păi, de aceea am fost invitat aici tocmai pentru a aborda lumea erosului. Noi, când spunem lumea erosului, în general, simplificăm. Lumea erosului este mult mai frumoasă. Eu zic că, întâi, trebuie să pornim cu spiritul și după aceea să introducem ușor, ușor, valorile culturale, pentru că nu uități că proiectul pentru care am venit aici este elaborat de cei 3 de care vă vorbeam, Marcel, Simona și Margareta, „Copii educați, copii protejați”. Eu vă spun aici, vouă, și voi spune și la televizor, și la București, și în carte mea, pe care acum o scriu, că ceea ce fac ei acum este un model național. Pe unde am mai fost, n-am găsit o preocupare atât de adevărată față de ceea ce se întâmplă în sufletele copiilor, cum fac acești 3 oameni extraordinari. Copiii sunt priviți ca niște ființe care sunt într-o permanentă devenire, numai că devenirea se gândește că este numai pe linie de acumulare de informații și reproducere de texte. Ori, acești oameni văd devenirea și în sensul fizic, spiritual și cultural, iar proiectul merită să fie model pentru toate instituțiile de învățământ din țară.

Reporter: Un mesaj pentru toți cei care citesc acest interviu.

Bebe Mihăescu: Dragi mei, priviți-i pe copii ca pe niște ființe care vă pot fi călăuze pentru viețile trecute și viitoare.

Zilele Colegiului

Ca în fiecare primăvară, Colegiul Național „Octavian Goga” din Marghita a îmbrăcat haina de sărbătoare. Începând cu 30 martie, a avut loc o suită impresionantă de evenimente culturale și sportive, sub îndrumarea atență a conducerii acestui locaș de cultură care se dovedește a fi liceul nostru. Domnul director Marcel Emil Sas, împreună cu doamnele director-adjunct Simona Sarca și Nagy Gabriela, a supervizat această desfășurare de forțe.

Săptămâna a început cu o activitate în care au fost implicați peste 50 de elevi ai școlii noastre, din clasele a IX-a A și C, a X-a E, a XII-a A și E. După o migăloasă muncă, a fost lansată cartea „O zi cu Eminescu” într-un cadru festiv. Doamna bibliotecară Elisabeta Stan și domnii profesori implicați în acest proiect: Meda Vlaicu, Simona Sarca, Gheorghe Stan, Margareta Pop, Ileana Popescu, au avut ca invitați nume cunoscute ale vieții culturale și academice din urba noastră: d-nul redactor al revistei „Familia”, Traian Ștef, domnul lector Gheorghita Lupău.

După-amiază, a avut loc un alt eveniment important: Sesiunea de comunicări științifice ale elevilor și profesorilor. Aceștia au demonstrat încă o dată, că preocupările din domeniul științific sunt variate și numeroase.

Marți, 31 martie, au început activitățile organizate de școala noastră în cadrul unui proiect mai larg ”Tineri învățăți, tineri protejați”, care face parte din Calendarul național al activităților educative. Au fost organizate activități cu tema educației sexuale și a consumului de țigări, care i-au avut ca invitați pe doamnele Rus Alina și Carmen Dinescu.

Reprezentanții elevilor din fiecare clasă au participat la discuții interesante din care au avut multe de învățat. Pentru că niște teme atât de complexe și care ridică multe probleme, atât la nivel personal, cât și social, nu pot fi rezolvate fără acționa din toate direcțiile, organizatorii acestor întuniri au pus la cale și întâlnirea reprezentanților ASP cu părinții și dirigenții.

Ziua de 1 aprilie, ziua de naștere a patronului spiritual al colegiului nostru, a început cu o ceremonie de depunere de coroane la statuia lui Octavian Goga. Au fost prezenți toți elevii școlii, din partea cărora au fost depuse coroane la fiecare nivel de învățământ. Din partea primăriei, au participat domnul primar Dorel Talpoș și domnul viceprimar Pocsaly Zoltan. Reprezentanții Bisericii Ortodoxă și Greco-catolică au ținut un Te Deum. Ceremonialul s-a încheiat cu un discurs al domnului director Marcel Emil Sas care a scos în evidență patriotismul marelui nostru poet.

Ziua s-a încheiat cu un program artistic, deja tradițional, care a avut loc la Casa de Cultură a Municipiului Marghita. Totul a fost gândit ca o scenă din „Editura Goga”. Cei doi prezентatori, elevii Alida Moca (a IX-a C) și Sebastian Zaharia (a XII-a A), s-au ridicat la înălțimea aşteptărilor, textul prezentării fiind pus în rime. Au urcat pe scenă elevii talentați din liceul nostru, având o varietate extraordinară de numere artistice, începând cu excelente momente umoristice și terminând cu dansurile pline de energie. Au apărut în program și elevii de la Liceul „Rákóczi György” din Derecske.

Joi, 2 aprilie, a fost prezent în rândul nostru domnul doctor Bebe Mihăescu. Cu obișnuitul său șarm, acesta s-a întâlnit cu elevii școlii noastre răspunzând întrebărilor și nedumeririlor acestora. După masă a fost rândul părinților și profesorilor să discute despre cum poate fi tratat acest subiect extrem de delicat. Într-un limbaj academic și totuși pe înțelesul

tuturor, domnul profesor a reușit să explice celor prezenți problemele specifice sexualității adolescentilor. A urmat o discuție antrenantă în care profesorii și părinții au abordat o serie de probleme cu care se confruntă copiii lor: protejarea copiilor de aspectele ce țin de abuzul emoțional, relațiile conflictuale dintre părinți, mecanismele fiziole ale iubirii, influențarea relațiilor fizice prin practicarea sportului, rolul activității fizice în amânarea începerii vieții sexuale la adolescenți.

Ultima zi a săptămânii a fost dedicată unui sport nobil: artele martiale. Nu trebuie uitat faptul că, pe tot parcursul săptămânii, au fost organizate foarte multe activități sportive: fotbal, handbal, etc., sub atenția îndrumare a profesorilor de educație fizică și sport. Elevii câștigători au fost premiați de către direcția școlii.

Și în anul acesta, săptămâna Zilelor școlii a fost un succes. Elevii au avut ocazia să participe la activități atractive și educative, din care au avut multe lucruri de învățat.

Prof. Ileana Popescu

Lansare de carte

"O zi cu Eminescu"

În săptămâna 30.03-3.04.2009, dedicată zilelor școlii, Colegiul Național "O. Goga" a îmbrăcat haină de sărbătoare.

Programul minuțios întocmit de conducerea instituției, dir. Prof. Marcel Sas și dir. Adj. Prof. Simona Sarca, a avut ca eveniment de start lansarea volumului "O zi cu Eminescu", reprezentând în fapt finalizarea amplului proiect "O zi cu Eminescu", început în 15 ian., a.c., când a fost comemorat marele nostru poet.

În prezența multor personalități ale municipiului Marghita, a domnului prof. Traian Ștef redactor la revista "Familia", profesori și elevi ai instituției, în sala festivă de la Colegiul Național "O. Goga", transformată într-un minimuzeu, care a impresionat întreaga asistență, activitatea s-a bucurat de un succes deosebit.

Cartea are ca autori echipa de proiect formată din dir. prof. Marcel Sas, prof. Ileana Popescu, prof. Meda Vlaicu, bibliotecar Elisabeta Stan, prefațată de prof. Gheorghe Stan și tehnoredactată de dir. adj. prof. Simona Sarca, cuprinzând rodul muncii multor elevi ai instituției, constând în analize și interpretări care urmăresc să îndeplinească rolul unui ghid limpede prin universul poeziei eminesciene, dar nu mai puțin rolul unei invitații stimulative și chiar provocatoare la o lectură mai activă și mai personală.

Sub fascinația modelatoare a spiritului eminescian, generațiile tinere își împlinesc vocația intelectuală, contactul cu unica sa Operă intrând în categoria experiențelor neîncercate.

Din materialul prezentat în deschidere, realizat de elevi pe străzile municipiului, în instituții publice, a reieșit faptul că marele poet este încă apreciat. Comentariile făcute de cei prezenti, prin intervențiile lor au avut ca viziune de ansamblu faptul că Eminescu este și va rămâne nu numai Luceafărul strălucitor și viu pe care-l știm, dar și un astru fix, o stea polară în eternitate pe bolta de valori a literaturii și a întregii culturi românești.

Așadar, de aceea s-a dorit și s-a reușit creativ, de cei implicați, întoarcerea la Eminescu ca la izvorul însuși al

identității și al puterii creaționale.

Intenția își va găsi pe deplin justificarea numai atunci când fiecare cititor va spune "Niciodată n-am să-nvăț că el a murit."

Prof. Gheorghe Stan

Iubește-mă

Raluca Tivadar, clasa a XII-a E

Iubește-mi stelele aprinse din privire,
Ce n-au mai licărit cât tu n-ai fost
Găsindu-șি în tristețe adăpost
Pe boltă, în a gândurilor mănăstire.

Iubește-mi părul cu mireasmă de răcoare
Când n-ai fost tu, doar vântul l-a mai mânăgaiat
Și ploi de vară calde l-au mai sărutat,
Dar tot lipsit de-a mâinii tale alintare.

Iubește-mi buzele, petale de răsură
Căci mult, în căutarea ta, s-au frământat
Și cu tăcerea contopite-au așteptat,
Uscate de a vântului și uierătură.

Iubește-mă, să nu mai știu de lumea toată
Pierduți să fim în al iubirii paradis,
Și îmbătați în izul florii de cais,
Să-i cerem, timpului ce a trecut, răsplătă.

Maraton "24 de ore la școală"

Concursul Maraton presupunea testarea persistenței elevilor pe parcursul a 24 de ore de școală. Concursul s-a desfășurat începând cu ora 8 a.m., data de 23 Aprilie, până la ora 8 a.m. 24 Aprilie 2009, în laboratorul de fizică al Colegiului Național «Octavian Goga» din Marghita.

Deschiderea a avut loc cu asistență și sub atenta supraveghere a doamnei director adjunct a colegiului, prof. Sarca Adriana Simona, care a prezentat elevilor regulamentul concursului. Începând cu ora 9 a.m., elevii au început să ia parte la activitățile propuse de elevii organizatori din clasa a IX-a A. Până la ora 15 p.m. elevii au luat parte la ore susținute de doamnele profesore: Bondar Paraschiva, Vlaicu Meda, Marușea Camelia, Șpan Claudia, Betuker Eniko, respectiv doamna director adjunct Nagy Gabriella.

Începând cu ora 15 p.m., timp de 3 ore, elevii au intrat în fascinanta lume a dansurilor de societate supravegheți îndeaproape de doamnele profesore Voicu Tatiana și Chiș Cezara. La ora 20 p.m., doamna profesoră Moisa Livia i-a introdus pe elevi într-o lume dominată de calculatoare, după care a urmat o oră de «înviorare» cu domnul prof. Turc Marius. Înainte să bată miezul nopții, doamna prof. Marghiar Cristina și organizatorii concursului i-au antrenat pe elevi într-un joc plin de imaginație.

La ora 00:00, când încă toți erau plini de energie, controlul a fost preluat de domnul director, prof. Marcel Emil Sas care a sușinut o educativă și interesantă oră de sexologie, care a fost primită cu mult entuziasm din partea elevilor.

După aceea, a urmat o oră de aerobic pe holarile școlii, cu domnul profesor Varodi Ioan.

La ora 2 a.m., doamna prof. Ursan Rodica le-a adus aminte elevilor care este, de fapt, scopul acestui concurs, folosind niște lumânări pentru ca aceștia să adoarmă.

La ora 3, elevii supravegheți de domnul profesor

Chirobocea Cristian, au prins din nou energie jucând twister.

În următoarele 3 ore, aceștia au luat parte la orele susținute de către doamnele profesore Zilahi Andreea, Popescu Ileana și Moț Anca. Cei 19 elevi rămași din cei 30 au fost departajați printr-un test, fiind supravegheți de consilierul educativ al școlii, doamna prof. Pop Margareta. La finalul testului, aceștia au fost premiați, iar marele câștigător a fost Fritea Gabriel din clasa a XI-a F.

Acet concurs a fost o nouă experiență, atât pentru elevi, cât și pentru profesori.

*Organizatori: Clasa a IX-a A
Dirigintă: Prof. Ursan Rodica*

Întâmplare

Mădălina Drăgan, clasa a V-a A

Într-o zi la grădiniță
Ne sosește o fetiță.
Nici prea-naltă,
Nici prea scundă,
Avea cozi
Și-n păr o fundă.
Și părea ca alți copii.
Nu aveai ce bănuia.

Când am vrut să desenăm,
Ea a spus „Nu! Vreau să pictăm!”
Eu am spus „Lasă-mă-n pace!”
„Taci odată! N-am ce face!
Sunt o fată foarte rea,
Exact ca și bunica mea!”
„Ești o fetiță ciudată!”
Au zis toți... „Și enervantă!”

„Bine, bine, haide, pa!”
„Of, ce fată foarte rea!”

La orice vîrstă...

La început, când te naști, ești doar o ființă fragilă și drăgălașă care primește dragoste și multă atenție. Apoi, începi să crești, să faci primii pași, să rostești primele cuvinte. Brusc, lumea ta începe să se contureze, să prindă culoare. Într-un final te izbești din senin de o senzație nouă și ciudată, dar care te face să plutești și să tremuri: IUBIREA! Ești încă un copil și nu pricepi înțelesul ei, însă iei totul ca pe o joacă. Prima ta iubire, pe care ai întâlnit-o atunci când nu puteai să-i înțelegi adevărul sens, s-a transformat în ceva foarte puternic.

Acum, la vîrsta asta, realizezi deja că iubești, iubești cu toată ființa ta. E perioada primei iubiri, a primei deziluzii, a primului sărut, perioada cea mai pură și sinceră a iubirii. Aștepți iubirea ca pe ceva nou, vrei să-i descoperi toate ascunzăturile și misterele. În perioada adolescenței, iubirea vine pe neașteptate, fără să o cauți, îți bate la ușă, intră, pășește înceț dar sigur în inima ta și, de multe ori, rămâne cuibărită acolo toată viața. Când iubești cu adevărat, începi să cunoști viața, învetești să ocrotești, să alini, să suferi, să ierți, să crezi, să speri. A iubi este însăși

legea vieții. Adesea ai impresia că ești invincibil și uiți că puterea nu înseamnă forță sau bani, ci iubire; că ești puternic nu când cucerești ceva, ci când îi ajuci pe cei care au nevoie de tine; că ești bogat nu când posezi ceva, ci când știi să dăruiești iubire- aceasta este adevărata bogăție. Iubirea nu e un vis, ci o realitate care se simte și se manifestă diferit la orice persoană. Totul e mai simplu când iubești: poți ierta, crede, trăi frumos, poți fi fericit.

La orice vîrstă, iubirea este complicată și totuși simplă, este complexă, este misterioasă, generoasă, răbdătoare, optimistă, crede cu sfîntenie în ziua de mâine și crede că Soarele e permanent în viața noastră atunci când iubim. Pentru un viitor plin de iubire și fericire, trebuie să știm că acel nobil sentiment pe care-l împărtășim vindecă până și cele mai incurabile boli pentru că - IUBIREA, este întotdeauna vesnică, reprezentând cel mai minunat și sublim lucru din viață, până în Eternitate.

Hebreșean Anamaria Călini a-XI-a E

Avorturile în România

O dată cu căderea comunismului, în România, au avut loc schimbări majore în modul de viață al populației. Una dintre aceste schimbări o reprezintă desființarea cenzurii și promovarea a diferitelor campanii care au rolul de a documenta populația în subiecte precum consumul drogurilor, educația sexuală și metodele contraceptive.

Însă, deși informații cu privire la educația sexuală, boli cu transmitere sexuală și contraceptie sunt la îndemâna oricui fiind promovate atât de școli, reclame, diverse campanii cât și de internet, totuși România se clasifică pe locul 1 în Europa, deținând numărul cel mai ridicat de avorturi.

Potrivit studiilor, femeile pot face până la 40 de avorturi de-a lungul vieții, deși majoritatea își pierd fertilitatea încă de la primul avort. Datele oficiale de la Institutul Național pentru Statistică arată că în anul 1990 s-au efectuat avorturi în număr de 992.265, populația scăzând din 1990 până în 2002 cu 1.400.000. Același studiu arată că în 2002, 20.000 de fete de 15 ani au apelat la această metodă pentru a scăpa de făt. Este incredibil numărul mare de femei care adoptă avortul ca o metodă contraceptivă. Mulți dintre noi își vor pune întrebarea cum este posibil ca într-o societate unde beneficiem de atâtea informații cu privire la acest aspect (prezervativele sunt găsite la orice chioșc iar contraceptivele se găsesc în toate farmaciile distribuite gratuit pentru eleve și studențe)

totuși zilnic să aibă loc atâtea avorturi. Această metodă nu afectează doar latura fizică a unei femei, ci și pe cea psihică, tinerele în cauză putând rămâne cu sechele emoționale și traume psihice.

În perioada comunistă, femeile apelau la metode populare pentru întreruperea sarcinii, deoarece metodele contraceptive erau interzise prin lege, iar avorturi puteau face doar femeile care au dat naștere la 4 copii. Astfel că acestea apelau la metode precum băi fierbinți, introducerea de andrele, efort și efort fizic excesiv.

Adevărul este că majoritatea tinerelor de azi care apelează la această metodă o fac din motive precum lipsa stabilității financiare, lipsa sprijinului partenerului sau a părinților, nivelul de educație.

Și totuși alternativa avortului când fătul se află deja într-o vîrstă mai înaintată presupune nașterea și creșterea unui copil. Acest lucru presupune implicații serioase și o mare responsabilitate. Nu este de ajuns ca mama să dea naștere fătului. La rândul său, acesta va fi un copil, o ființă umană care are nevoie de îngrijire, dragoste și atenție pentru a putea să crească și să se dezvolte.

Personal consider că educația sexuală este tratată cu nepăsare și indiferență de un număr semnificativ de tineri. Aceștia trebuie să înțeleagă că este o problemă ce implică responsabilitate din partea ambilor parteneri.

Când ne gândim la droguri?

Când ne gândim la droguri, mintea ne este invadată automat de o multitudine de imagini: seringi, pastile, prafuri, lacrimi, poliție, furturi, crime, victime...pe scurt, vieți distruse, iar apoi ne întrebăm ce sunt drogurile până la urmă?

Pe un site al poliției române, drogurile sunt descrise ca fiind substanțe liceite sau ilicite al căror consum (din motive medicale sau alte motive) produce dependență și toleranță.

Pentru unii însă, drogurile sunt rațiunea de a trăi, pentru ele sunt în stare să lovească, să fure, să ucidă, toate acestea doar pentru a obține o cantitate mică din ceva ce îi poartă preț de câteva ore pe tărâmurile extazului.

De cele mai multe ori narcomanii ajung să apuce pe această cale din cauza unei singure clipe de slăbiciune, o singură clipă în care nu au fost îndeajuns de puternici ca să spună NU sau poate pur și simplu din cauză că au crezut în acele povești pe care le spun traficanți: "poți să te oprești oricând sau o doză nu îți face nimic rău", lucru total eronat deoarece prima doză este în 90% din cazuri calea sigură spre dependență, spre distrugerea propriei vieți.

Am făcut un scurt sondaj printre elevii liceului nostru și nu numai.

Întrebările adresate au fost următoarele:

- 1) Ai consumat vreodată droguri?
- 2) Ești mulțumit(ă) de informațiile la care ai acces referitor la droguri?
- 3) Ce te-ar putea determina să consumi droguri?
- 4) Anturajul are vreo influență în luarea decizilor referitoare la consumul de droguri?
- 5) Ai în preajma ta persoane care se droghează?

Rezultatele sondajului au fost:

Niciunul din cei 10 intervievați nu au consumat vreodată droguri, însă doar unul dintre ei a recunoscut că are în preajma sa consumatori.

Referitor la nivelul de informație existent, răspunsurile au fost îmbucurătoare și majoritatea celor intervievați au subliniat importanța campaniilor anti-drog în școli.

La întrebarea 3, 4 din cei intervievați au răspuns că probabil curiozitatea ar fi cea care i-ar împinge, iar ceilalți au declarat că nu ar consuma niciodată droguri, din niciun motiv. Cât despre întrebarea 4, dintre cei întrebați au răspuns că anturajul poate influența mult un Tânăr în privința drogurilor.

Toate drogurile au în comun mai multe efecte dăunătoare sănătății. Printre acestea se numără: îmbătrânirea prematură, iritabilitate, agitație continuă, dureri de cap, ritm alert al inimii, crampe stomacale, stări psihotice, leziuni ale rinichilor și plămânilor, slăbirea sistemului imunitar, tulburări ale dezvoltării la copii nenăscuți, pierderea progresivă a personalității.

Cea mai bună soluție este deci să ne ținem departe de ceea ce specialiștii numesc simplu "moartea albă", să facem tot posibilul pentru a nu îngroșa rândurile narcomanilor, să avem curajul să spunem NU! atunci când va fi cazul....

Gal Diana XI D

Impresii din clasa a 9-a

O dată cu intrarea la liceu mi s-a deschis o nouă poartă spre cunoaștere, o nouă lume cu oameni și idei noi, numeroase oportunități de afirmare.

Eram pregătită să construiesc noi ziduri peste cunoștințele asimilate în școală generală. Încă din prima zi de școală, am conștientizat faptul că viață de liceu va fi diferită față de cea de la generală, atunci când am privit în jur și mi-am văzut colegii care au intrat în acest stadiu dificil al vieții, adolescența. Printre ei mă aflam și eu, o adolescentă dornică de cunoaștere. Începutul cu încetul, o dată cu trecerea timpului, am reușit să-mi cunosc colegii noi și să le descifrez caracterul. Mă gândesc că afirmația

multora: "anii de liceu sunt cei mai frumoși ani de școală" se datorează creativității și setei de aventură a elevilor deveniți adolescenți. Boacănele făcute de colegi, perlele rostite de către profesori și elevi, urmate mereu de râsete înveseleau chiar și cea mai plăcătoare oră sau ziua în care ai primit prima ta notă mică din acel an școlar. La unii aceste boacăne au fost efecte ale timidității, la alții trăsături clare ale caracterului lor. Chiar și găsirea claselor în care se țineau cursurile a fost pentru unii, un motiv perfect pentru rătăcire, căzăturile poznașe ale elevilor au atras după sine veselia. Seriozitatea s-a acumulat o dată cu apropierea sfârșitului semestrului, atunci când a venit momentul tezelor, testelor, măririlor de medie, însă nici atunci nu a dispărut atmosfera jovială. Elevii sunt tratați de către profesori într-un mod aparte, deoarece sunt considerați persoane pe cale de maturizare, capabile să ia decizii. Spiritul de echipă a fost în continuu antrenat prin activitățile organizate de către profesori și elevi.

Sper că și următorii ani de liceu vor fi asemenea acestui an și voi putea profita de ei din plin.

Noapte...

Soarele coboară încetul cu încetul de pe tronul său măreț, înroșind cerul adineorii albastru ca și o petală de miozot.

Se lasă liniștea peste natură, însă nu pentru mult timp. Tăcerea este spartă de cristalele de apă care alunecă de pe brațele ferme ale copacilor, de pe firele crude de iarbă și de pe ferestrele reci ale caselor.

Un sunet monoton pună stăpânire peste noapte; este acompaniat de concertul greierilor hoinari și al bufnițelor. Razele scânteietoare ale lunii pătrund printre crengile copacilor bâtrâni. Undeva în noapte răsună urletele înfiorătoare ale lupilor. Cântecul picăturilor de ploaie încezează. Cioburi de sticlă strălucitoare sunt spulberate pe întunericul bolții. Susurul râului impede însoțește alunecarea unei dungi strălucitoare de pe cer. Vântul rece îmi suflă prin părul vâlvoi. Înaintez prin noapte, călcând pe crengile uscate de pe pământul umezit. Calea îmi este

luminată de discul auriu de pe cer. Ajung la capătul drumului, în vîrful unei stânci, de unde nu mai am cale de înaintare și în momentul în care vreau să mă întorc în liniștitul meu dormitor, se aude urletul răsunător al lupilor care de îndată apar în fața mea, înconjurându-mă. Nu mai am cale de scăpare. Parcă simțeam colții lupilor însingându-se în brațul meu. Intensitatea cu care îmi bate inima crește din ce în ce mai mult. Dîntr-o dată încep să plutesc și să mă îndepărtez de haita de lupi înfometăți. În momentul în care am vrut să privesc chipul salvatorului meu o lumină extraordinară de puternică mi-a tăiat privirea și n-am reușit să deslușesc decât niște incisivi foarte ascuțiți, ieșiți în evidență.

Soarele a răsărit. Sunt în camera mea. Totul a fost un vis...

Cristuțiu Bianca, a IX-a A

Influența vedetelor asupra adolescentilor

Dezvoltarea cinematografului și ulterior apariția televiziunii a adus în atenția publicului o serie de actori și actrițe, care interpretau roluri principale, iar treptat s-au transformat în adevarăți idoli pentru persoanele de toate vîrstele, dar în special pentru adolescenti.

În paralel cu apariția acestor staruri de cinema, au apărut o serie de curente muzicale, care au seos în evidență numeroși artiști, cântăreți vocali sau instrumentiști, toate aceste persoane, prin arta și talentul lor, s-au transformat în idoli, fiind apreciați și, cu foarte multe ocazii, imitați de adolescenți în stilul vestimentar, viața publică și viața personală.

Din păcate, foarte mulți tineri, care nu au reușit să imite calitățile lor artistice, au imitat slăbiciunile și aspectele negative.

O parte din marii vedete dau un exemplu extrem de pozitiv prin implicarea lor în diferite acțiuni caritabile, prin sprijinirea unor categorii sociale defavorizate, luptând împotriva discriminării rasiale sau eradicarea unor boli și epidemii, implicându-se atât moral, cât și financiar, și, în multe situații, au obținut rezultate pozitive influențând Tânără generație prin comportamentul lor în societate și față de semeni.

Însă, există și o altă categorie de vedete, lipsite de calități artistice, care atrage atenția tineretului printr-o muzică de slabă calitate, dar împingându-i pe aceștia la consumul de alcool, de droguri.

Datorită faptului că trăim într-o lume în care informația înseamnă putere și este generalizată mai mult ca oricând, individul contemporan este bombardat din toate părțile, toate acestea influențând dezvoltarea socială,

culturală a omului de rând.

Persoanele intens mediatizate sunt și ele persoane normale care au aceleași deprinderi ca ale noastre, însă au și acele obiceiuri nefaste atât pentru propria persoană, cât și pentru persoanele din jurul lor, numite vicii.

Am putea spune că toți suntem purtători de vicii, fiecare având o diferită intensitate asupra noastră, astfel mă întreb, oare nu sunt inechitabile tumultoasele injurii la adresa vedetelor?

Astfel putem constata că o mare parte din vină o are mass-media, pentru intensa mediatizare a persoanelor cu o stare financiară foarte bună.

Părerea mea cu privire la această temă este că Tânără generație ar trebui să aibă capacitatea de a prelua doar părțile pozitive ale vedetelor și să nu se lase influențată de obiceiurile proaste.

Duca Gabriela, XI-D

Jurnalul unui rechin

13.09.2013 - Era o zi ploioasă de toamnă pe când mă plimbam liniștit sub umbrela mea, gândindu-mă ce bine va fi când voi ajunge acasă. La un moment dat, văd în fața mea un bărbat în pelerină neagră, care mă privea cu niște ochi de șarpe; am simțit parcă un fior pe mâna stângă și o arsură în cefă. După 10 minute, am ajuns acasă.

14.09.2013 - M-am trezit dimineață, mi-am băut cafeaua cu LSD și am fumat un Kentatzo cu Marijuana, plăcerea mea care îmi trezește dorința de a trăi. Am mers să fac rapid un duș, ca să fiu pregătit pentru o nouă zi la ISR (informațiile secrete ale rechinilor). Am intrat în casă și am dat drumul la apă. La un moment dat, am simțit, la fel ca ieri, o arsură în cefă și un fior pe mâna. O umbră sinistră se plimba prin baie. Am tras perdeaua de la casă și am constatat că stropirea era omul negru de ieri stătea și mă privea cu aceeași ochi. Nu am apucat să reacționez în nici un fel. Îmi mai amintesc doar că m-a atins pe mâna stângă, iar apoi am simțit în cefă o arsură provocată de un laser 5D, cu încărcătură tridimensională.

14.10.2013 - M-am surprins ridicându-mă din fața unui TIR; oamenii din jurul meu erau spărați, iar privirile lor îmi dădeau de înțeles că am avut un mare noroc să supraviețuiesc. Dar nu știam ce cauț prin acea zonă a orașului OBAMA. Eram plin de noroi, nebărbierit, părul parcă îmi era mai mare ca niciodată, și am rămas stupefiat când m-am văzut îmbrăcat într-o pelerină neagră, de proveniență căreia nu știam nimic, dar care parcă îmi trezea amintiri neclare și întunecoase. Pe mâna stângă am descoperit un tatuaj care înfățișa o hartă a orașului OBAMA, iar în cefă aveam o leziune care încă mai săngeră. Problema era că nu îmi aminteam nimic de la evenimentul cu acel necunoscut. Ce am făcut în tot acest timp și ce sunt toate aceste semne? Dar, din păcate răspunsul nu a întârziat să apară.

15.10.2013 - După vechiul meu obicei, dimineață am

consumat ce aveam de consumat, iar apoi am făcut un duș și tot mă întrebam oare ce s-a întâmplat cu mine. Am plecat la sediul secret al rechinilor, iar când am intrat, am rămas uimit de privirile colegilor, care parca nu mă mai văzuseră de mult timp. Duster mi-a adresat o întrebare la care nu mă aşteptam <<Ți-ai revenit amice!?!>> Nu știam ce să înțeleg, dar șeful meu mi-a explicat totul. Am aflat că un grup de teroriști arabi m-au sabotat și mi-au introdus un chimocip la baza creierului, pentru că ei să poată să obțină informații legate de anumiți conducători de pe Terra. M-au manipulat fără ca eu să fiu conștient de ceea ce faceam. Harta de pe mâna mea le arăta în permanență unde mă aflu, iar informațiile erau transmise către colaboratorii arabilor, niște teroriști de pe planeta MORSE. Cei de acolo vroiau să pună stăpânire pe întreaga lume, dar aveau nevoie de niște informații pe care doar eu le dețineam. <<-Dar lasă, bine că au trecut toate; acum trebuie să îți intră în program, căci după o absență de o lună, activitatea ta este în urmă, și trebuie să acumulezi multe informații prețioase. Sună urât, dar ai avut noroc cu acel TIR care a dat peste tine; altfel nu știi cine și cum te trezează la realitate!?!>>

16.10.2013 - Ora 06:13; afară era un zgomot infernal. Un sunet asurzitor te epuiza psihic. Am constatat că TERRA era invadată de extraterestri. Totul era acoperit de cenușă lăsată de navele spațiale, care poposeau pe pământ și din care ieșeau mii de omuleți verzi, înarmați și însoțiti de prototipuri de mari dimensiuni. O veche amintire de la religie îmi zicea că odată va veni un ANTIHRIST pe pământ, care va pune stăpânire pe majoritatea oamenilor. Se pare că informațiile mele au fost suficiente. Ce ironie a sorții; oare voi putea supraviețui, fără să-mi pierd iar memoria și să rămân un adevărat RECHIN?

ROPOTEAN MIHAELA XI-D

Dragostea

*Alexandru Ternovan și Sorin Labău,
clasa a V-a A*

Dragostea te luminează.
Mâine iar te întristează
Dar această poezie
Îți aduce bucurie.

Dragostea e ca o floare:
Azi râsare, mâine moare.
Dragostea e ca un soare:
Noaptea apune, ziua râsare.

Dragostea e-un lucru mare
Ce te ține în picioare.
Te învață să iubești
Viața... și s-o prețuiești.

Dragostea e numai una.
Una este doar și luna.
Hadeți toti s-o prețuim,
Toată viața să iubim!

Petrecere cu animale

Mădălina Drăgan, clasa a V-a A

Animale, animăluțe,
Voi sunteți cele mai drăguțe!
Săriți într-o pe câmp...
... sughițând...
Acum vreau să zic ceva:
Astăzi este ziua mea!
Vă aștept în astă seară,
Să-nceapă petrecerea!
Și aș vrea cadou ceva:
Aș dori o bicicletă,
Poate o marionetă.
Să-mi aduceți voi ceva
În dar, azi, de ziua mea!

Liceu... cimitir al tineretii mele?

Am preferat, ca în locul unui titlu, pe care să-l fi dat acestei lucrări, să pun acest vers celebru. Sunt o iubitoare a poezilor lui Bacovia, fiindcă mă regăsesc în poeziile lui și uneori trăiesc stările, pe care acesta le transmite prin versurile sale.

Sunt dezamăgită însă, că, deși știu acest vers, nu l-am gustat încă! Nu știu ce înseamnă liceul pentru voi. Poate o clădire sinistră, ale cărei coridoare au o lungime infinită, pereți împodobiți cu imagini austere, cu înfățișări care, în loc să-ți transmită încurajări, îți șoptesc: "Ești un neghiob pe lângă mine! Eu sunt un geniu!" Ca o completare a acestei imagini, apar în cadru profesorii cu stofa lor de pedanți, care tună și trăsnesc, cu privirile lor, ostaticii. Așa apare liceul, în viziunea unor scriitori ca Bacovia, George Călinescu, Ion Minulescu, Mircea Eliade.

Până la vîrsta aceasta, am ajuns la concluzia că viața și stările noastre sunt așa cum ni le facem noi! Având o atitudine recalcitrantă în fața oricărei provocări, persoane, experiențe este normal ca totul să primească un contur dezagreabil în ochii noștri.

Pot astfel să vă prezint ce înseamnă, cu adevărat, liceul pentru mine! Mai sunt două luni și totul s-a terminat! Să vorbesc despre clădirea liceului? E clar că nu e nicidcum sinistră! Văd aici un loc, unde imaginea noastră este încurajată, unde abilitățile ne sunt lustruite, dorindu-se să atingem forma unor cristale, păstrându-ne intactă personalitatea și originalitatea.

Aruncând o privire peste cei patru ani de liceu, îmi dau seama că abia în ultimul an ne-am trezit! Abia acum sunt mai atentă la ceea ce fac, la locul în care mă aflu, la oamenii care mă înconjoară... la momentul crucial în care mă aflu! Simt că pierd copilăria, îndreptându-mă spre maturitate!

Dacă ar fi să caracterizez fiecare an de liceu, în parte, cred că ar fi cam așa: intră noua, simți că toate privirile te împung și te despici, pentru a-ți găsi punctele slabe. Părul, de pildă, pe care nu l-ai aranjat suficient, va fi subiect de bârfă pentru colegi. Fiecare poate deveni subiect de bârfă, ceea ce generează metamorfozarea: te transformi după noile tendințe, ca să placi celor din jur! Contează mai puțin inteligența, căci imediat devii tocilar!

În clasa a zecea, o minune se întâmplă! Incredibil! Ce văl te-a impiedicat să nu remarcă frizura colegei, hainele ridicole ale colegului! Cât de importanți ne credeam! Depăşim copilăria târzie și abia aşteptăm să fim majori într-o bună zi!

Asta până când, în clasa a XI-a, ciuful colegului e chiar interesant! E original și îl simpatizează toți! Comunicarea trece la un alt stadiu, ne cunoaștem deja, iar școala e un loc chiar plăcut! Se leagă sau se aprofundează prietenii care vor dura mereu!

Și iată-ne în clasa a XII-a! Îmi place la școală! Acum orice e permis, acum totul e important, acum nimic nu mai contează! Ce repede a trecut totul! Și ce târziu am conștientizat! Ne rămân doar amintirile, replicile celebre, notele, tot ce-a însemnat liceul pentru noi! Replici precum: „Asta mă vrea! Bițisel! Cataaaaaaaastrofelor! Anita lu Moromete! nu le vom uita ușor! Niști prietenii legate acum, nici 3 de la filosofie! Noi formăm invincibilul 12 E!

Realitatea despărțirii e dură. N-o prea conștientizăm încă, însă plutește în aer! Am crescut, ne-am transformat, ne-am maturizat... și plecăm cu bagajele în lume!

Mă adresez acum colegilor mai mici: Prețuiți acești ani căci sunt cei mai frumoși! E o experiență unică cu repercuriuni în viitor!

Gabor Camelia clasa a XII-a E

Violență

Violența este una dintre marile probleme ale lumii contemporane. Presa scrisă sau audio-vizuală informează și mediatizează în permanență manifestările diverse ale acestui fenomen; în acest context, apariția diferitelor forme de violență pare aproape o fatalitate și devine adesea, un lucru obișnuit. Problema violenței poate și trebui să devină o temă pentru toți cei implicați în acte educaționale, pentru prevenirea și eliminarea acesteia. În prezent s-a constatat faptul că violența este tot mai des întâlnită la manifestările sportive, de asemenea, și presa a atenționat în numeroase rânduri creșterea violențelor la manifestările sportive; la nivelul populației, nu există o

sensibilizare deosebită cu privire la prezența și nocivitatea fenomenului.

La Colegiul Național „Octavian Goga” din Marghita, s-a organizat o campanie anti-violență: „Adolescenții în pericol social”, campanie care a avut succes în rândul elevilor. Au avut loc mai multe dezbateri pe tema violenței din școli, a comunicării eficiente în familii și a violenței domestice. Elevii au purtat discuții cu reprezentanții „Centrului de Prevenire”, „Evaluare și Consiliere Antidrog Bihor”, „Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copiilor”.

Pentru prevenirea violenței avem nevoie de „Campanii de Prevenire”, „Programe Sociale și Educativе pentru Adolescenti”, două dintre cele mai importante obiective pentru diminuarea și înlăturarea violenței.

Sebeni Bogdan, XI-D

Argint la InfoMatrix

Anul acesta am participat la cea de-a șaptea ediție a Concursului Internațional de Proiecte Informaticice „InfoMatrix” 2009 care a avut loc la București în perioada 24 - 27 aprilie 2009, un concurs organizat de „Lumina Institution” în parteneriat cu Ministerul Educației Cercetării și Inovației aflat în calendarul activităților extrașcolare ale ministerului. La acest concurs internațional au participat un număr de 130 echipații din 25 de țări ale lumii repartizate pe cele 5 categorii ale concursului.

A fost o experiență deosebită, organizatorii întrecându-se și de data aceasta pe sine. Echipa D2 formată din elevii: Postolache Bogdan, Șandor S. Andrei și Sarca Sorin din clasa a XI-a A a câștigat medalie de argint la categoria Digital Content concurând alături de alte 38 de echipații.

Proiectul lor s-a intitulat „my Destiny is my Desire...” încadrându-se în tema propusă de organizatori anul acesta și anume folosirea a două cuvinte din limba engleză care încep cu „D” dar nu orice cuvinte ci două cuvinte care să formeze o legătură și care să reprezinte întregul proiect. Elevii mei au creat o pagină web care conține o bibliotecă virtuală cu diferite cărți conținând biografii ale unor oameni foarte cunoscuți din lume și care și-au lăsat amprenta în istoria lumii. Acești oameni au luptat cu destinul lor având o dorință puternică de a realiza ceva în viață indiferent de obstacole. Puteți vedea mai multe despre proiectul lor accesând pagina de internet www.dd.cnog.ro.

Concursul s-a desfășurat pe parcursul a cinci zile în București. În prima zi toate echipele participante și-au realizat propriul stand cu materiale din proiect dar și cu

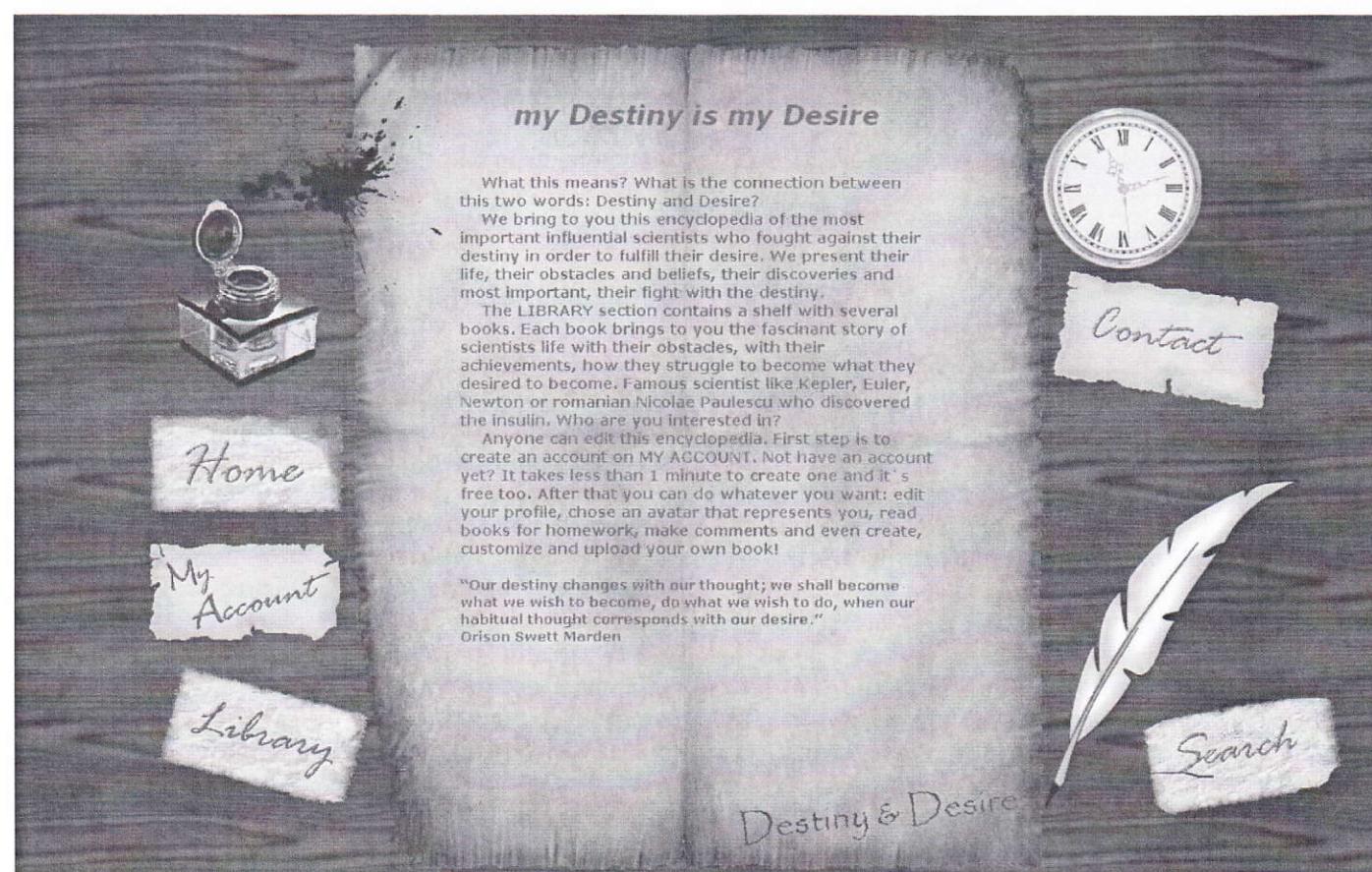
diferite lucruri reprezentative pentru țara din care provin. În ziua a doua și a treia s-a trecut la jurizarea proiectelor în tot acest timp holul cu standuri fiind deschis publicului vizitator. O parte din nota acordată pe proiect a constituit-o și activitatea de la stand, modul în care echipații au știut să-și prezinte proiectul, au știut să-l facă vândabil publicului. Limba utilizată în comunicarea cu juriul, organizatorii cât și cu ceilalți participanți la concurs a fost limba engleză.

La finalul celei de-a treia zile s-a organizat o seară interculturală la care participanții la concurs au fost invitați să-și prezinte: țara, orașul sau obiceiurile și tradițiile specifice. A fost o seară deosebită în care am putut afla lucruri fascinante despre cele 25 de țări ale lumii reprezentate în concursul din anul acesta.

În ziua a patra organizatorii au oferit participanților la concurs oportunitatea de a socializa și mai mult între ei prin participarea la două excursii: prima cuprinzând turul orașului București cu vizitarea: Palatului Parlamentului, Bisericii Stavropoleos, Patriarhiei Române, Muzeului Național de Istorie, Plaza Mall, Muzeului Satului și Parcului Herăstrău și cea de-a doua cuprinzând Brașovul, Sinaia și Valea Prahovei.

În ziua a cincea a avut loc festivitatea de decernare a medalialilor pentru echipele câștigătoare. Anul acesta am adus la noi în școală strălucirea de argint a medaliei ce încununează munca susținută, de aproape cinci luni, a echipei D2 formată din cei trei elevi deosebiți ai școlii noastre.

prof. Zenovia MIHUC

Tendințe în modă

Moda este o artă și un mod de a da frâu imaginației și creației unor designeri talentați, celebri și pricepuți, aceștia impunând tendințe și branduri care aduc strălucire, eleganță și rafinament în viața unei persoane interesante să arate bine și să iasă în evidență în mod plăcut.

Cu ani în urmă, în fruntea listei în ceea ce privește moda, erau designeri sau case de modă precum Valentino, Chanel, Christian Dior, Roberto Cavalli, Jean Paul Gaultier, Versace, Gucci, Yves Saint Laurent, Dolce and Gabbana. În prezent, aceste case de modă au un succes și mai mare, fiind mult mai cunoscute și apreciate. Vedete de top de pretutindeni apelează la serviciile acestora pentru a-și achiziționa diverse ținute, neînțînd cont de preț, care este pe măsura creației.

Un element care trebuie observat în ceea ce privește tendințele în modă este acela că revine moda retro, care nu trebuie concepută ca fiind demodată, ci chiar elegantă. Se poartă de asemenea pantaloni cu talie înaltă, pantofi cu toc foarte înalt și talpă groasă, rochii cu paiete, și mai nou, brodate cu cristale Swarovski, culori pastelate, dar și cele deschise, puțin ieșite din comun, genți mari și accesorii fine, însă nu foarte multe, ca să nu pară ținuta foarte încărcată. Ceea ce se poate constata este faptul că se poartă foarte mult ceasurile, deoarece dau un rafinament aparte unei ținute, indiferent în ce constă aceasta.

La o prezentare de modă, pe lângă presă, vedete și oamenii importanți ai unei societăți, sunt prezenți și critici de modă, care analizează până și cel mai mic detaliu al ținutelor purtate de cele mai frumoase fotomodele ale lumii. Grația și eleganța cu care un fotomodel poartă o creație, o face mai atrăgătoare în ochii lumii prezente la defilare.

Dacă în trecut, fotomodelele care defilaau pe podiumuri aveau forme de invidiat, în prezent, ele sunt foarte slabe, unele chiar anorexice sau dependente de cocaină. Desigur, există excepții. Doar cele care dau dovedă de slăbiciune cad pradă tentațiilor.

În România a pătruns moda gipsy, prezentată foarte bine

de Cătălin Botezatu, cel mai bine îmbrăcat bărbat din țară. Această tendință a prins foarte bine atât în România, cât și în numeroasele țări în care Cătălin Botezatu și-a prezentat colecția cu același nume.

Poate că nu întotdeauna ceea ce este în tendințe ne avantajează; tocmai de aceea fiecare trebuie să ne îmbrăcăm cu ce ne stă mai bine, însă nu trebuie încălcată regula de bază și anume să nu purtăm mai mult de 3 culori odată, și mai ales, mare atenție la cum combinăm culorile. S-ar putea să iasă ceva nemaipomenit sau ceva ridicol. Faptul că ne îmbrăcăm extravagant nu înseamnă că arătăm grozav. Ce e mult, strică. De aceea, poate o ținută mai fină, nu exagerat de pompoasă, ar fi o alegere mai bună. Putem ieși în evidență și în acest mod. Mulți oameni, mai ales vedete sau oameni cu funcții importante, apelează la serviciile unor consilieri de imagine. Acest lucru mi se pare în regulă, din moment ce aceștia nu au bun gust în a se îmbrăca.

Aș vrea să închei prin a face o remarcă și anume că viața unui designer este foarte plăcută, deoarece călătorește mult și cunoaște foarte multe persoane, însă ca să fie un bun creator, trebuie să muncească mult ca să ajungă sus și să fie apreciat.

Forgaciu Camelia, XI-D

"Tineretul iubește luxul"

Nu cred că există prea mulți tineri care să nu-și dorească să fie în topul primilor bogăți ai lumii. După cum afirme Socrate: "Tineretul iubește luxul", pentru fiecare persoana este important modul în care este perceptă de persoanele din jur și nivelul social în care este încadrată. Adolescența și chiar vîrsta tinerei este perioada marilor idealuri, dar și momentul începerii realizării lor; este momentul în care orice vis pare realizabil cu mai mult sau mai puțin efort, momentul în care considerăm că orice s-ar întâmpla în prezent, în viitor va fi mai bine. Totuși, studiind topul celor mai bogăți români realizat de "Capital" și comparând primele 100 de locuri, doar 10% dintre ocupanți au vîrste sub 40 de ani, dar nu mai puțin de 37 de ani; 24% este procentul bogătașilor cu vîrste cuprinse între 40 și 50 de ani. Aceasta denotă faptul că reușita cere mult timp și experiență, iar dacă judecăm după ocupantul locului I al clasamentului, George Becali cu o avere de 250 de ori mai mare decât cea a fotbalistului Adi Mutu, și puțin noroc.

Dacă am întreba tinerii despre dorințele lor în viitor majoritatea ar răspunde "o carieră de succes". Dacă am întreba

de riscuri, am rămîne fără răspuns în majoritatea cazurilor. "O carieră de succes" nu se rezumă doar la o slujbă profitabilă, ci presupune și un mijloc de valorificare: nu se rezumă la bani, ci la realizări. Într-o societate aflată în permanentă evoluție, fiecare vrea să demonstreze că este capabil de mai mult; acest fenomen de afirmație poate fi considerat chiar o maladie a generației tinere pentru că mulți vor să ajungă sus, dar puțini sunt conștiienți de riscuri și responsabilități. Trebuie să recunoaștem că aspirațiile tinerilor și ale oamenilor în general nu se opresc doar la bani sau la o carieră exuberantă; apar și alte idealuri, însă tot reportate la sine.

În 2009, oricine visează la o mașină, respectiv la o mașină mai bună; peste 20 de ani vom vîsa la iahturi și avioane, dar mă întreb oare cum se vor prezenta diferențele sociale atunci: se vor accentua sau se vor atenua? Vorbim despre viitorul tinerei generații prezente și, personal, am o curiozitate în legătură cu posibilele realizări. Sunt sigură că fiecare are propriile idealuri, dar oare în ce măsură acționează în îndeplinirea lor și care este scopul acestor idealuri?

Aspirațiile și idealurile tinerilor trebuie să susținute și valorificate astfel încât ei să dezvolte o anumită atitudine caracteristică personalității. Trebuie să profităm de timpul pe care îl avem la dispoziție ca elevi, pentru că nu o să se întoarcă niciodată.

Udrea Andreea, cls a XI-a D

Ei sunt mândria noastră

LIMBĂ ȘI COMUNICARE

Pop Claudia

1) Bereteu Razvan - XII A locul III la Concursul național de monologuri «Speak Out»;

Vlaicu Meda

1) Rend Melitta - X H, locul III Olimpiada județeană de engleză;

2) Moca Alida - IX C, locul III Concursul național de monologuri «Speak Out»;

Farkas Cecilia

1) Elevii grupei de dramaturgie - premiu special «Cel mai bun actor»

2) Rend Melita - XH, mențiune la faza națională a Olimpiadei de Limba și literatura maghiară,

cu participare la etapa internațională

3) Rend Melitta - XH, premiu I la Olimpiada de Limba și Literatura Maghiară, faza județeană,

4) Rend Melitta - XH, premiu I la Concursul de ortografie «Implon József» faza județeană

5) Cengheri Csorong - premiu II la Olimpiada de Limba și Literatura Maghiară, faza județeană

6) Kelemen Emese - premiu III la Olimpiada de Limba și Literatura Maghiară, faza județeană

7) Budai Glória - mențiune la Olimpiada de Limba și Literatura Maghiară, faza județeană

8) Rend Melitta - premiu I la Concursul de literatură alternativă "Hermész kedő", faza județeană

9) Kelemen Emese - mențiune la Concursul de literatură alternativă "Hermész kedő", faza județeană

Szabó Melinda

1) Heczi Brigitta -XII I - premiu II la Concursul de ortografie «Implon József» faza județeană

2) Krucsapki Ari - XII J - premiu la Olimpiada de Limba și Literatura Maghiară, faza județeană

3) Árpási Anita-premiul III la Olimpiada de Limba și Literatura Maghiară, faza județeană

4) Szabó Ágnes -IX H mențiune la Concursul de literatură alternativă "Hermész kedő",

MATEMATICĂ, INFORMATICĂ ȘI ȘTIINȚE ALE NATURII

Vărșendan Corneliu

1) Szabo Roland - X A - premiu II ONM, cu participare la Etapa Națională

- premiu II Concursul Național de Evaluare în Educație la matematică

- premiu II Concursul Interjudețean de Matematică "Teodor Topan"

- premiu I Concursul Național de Matematică faza

zonală

2) Troszka Andrada-XII A- premiu I Concursul Național de Evaluare în Educație la matematică

- mențiune Concursul Interjudețean de Matematică Teodor Topan

3) Roman Delia - X A - mențiune Concursul interjudețean de matematică Teodor Topan

- mențiune ONM

- locul II Concursul național de matematică faza zonală

4) Vațlavic Amalia, Ilieș Alexandra - XII A - locul III Concursul național de evaluare în educație la matematică

5) Zaharia Sebastian, Poetar Ionuț, Sarca Tudor -XII A- mențiune Concursul național de evaluare în educație la matematică

Ursan Rodica

1) Udrea Andrea - XI A - locul I Concursul național de evaluare în educație la matematică

2) Ropotean Mihaela - XI A - locul II Concursul național de evaluare în educație la matematică

3) Demeter Ionut, Lup Adrian, Vancea Sorin -XI B- diplomă de merit la Concursul național de evaluare în educație la matematică

Betuker Enikő

1) Sima Gabriela, Dulli Dávid - V H - mențiune Concursul de matematică GORDIUS

2) Jaklovszky Petra, Kuti Kreszacs Mátyás, Szabó Ágnes - IX H - mențiune Concursul de matematică GORDIUS

3) Moldvai Edina, Rend Melitta - X H - mențiune Concursul de matematică GORDIUS

Szász Paul

1) Bánházi Botond - XII H - mențiune Olimpiada județeană de matematică

- mențiune la faza națională a Concursului internațional de matematică cu participare la faza internațională

- locul I Concursul de matematică GORDIUS ;

2) Szöke Árpád - locul II Concursul de matematică GORDIUS ;

3) Jakab Lilla - locul VI Concursul de matematică GORDIUS ;

4) Páp Loránd - XII H mențiune Concursul de matematică GORDIUS ;

Sarca Adriana Simona

1) Cristuțiu Bianca Cristina - IX A locul II la Concursul de Infomatică Aplicată, faza județeană

2) Voicu Iulia Roxana - IX A mențiune la Concursul de Infomatică Aplicată, faza județeană

Mihuc Zenovia

- 1) Postolache Bogdan, Șandor S. Andrei, Sarca Sorin - XI A medalie de argint la Concursul internațional de proiecte informaticice "InfoMatrix".
 2) Szabó Rolland - X A mențiune, Olimpiada de informatică, faza județeană

Moisa Livia Erna

- 1) Ciarnău Timea, Gug Horia - IX A mențiune la Concursul de Infomatică Aplicată, faza județeană

Nagy Gabriella

- 1) Páp Lóránd - locul II Olimpiada județeană de chimie;
 2) Szöke Árpád - locul I faza județeană a Concursului național de chimie IRINYI Janos ;
 - locul II faza națională a Concursului internațional de chimie IRINYI Janos, cu participare la etapa internațională ;

Stan Gheorghe

- 1) Postolache Andrei - XI A mențiune Faza Naționala Chimie Expert ;
 2) Tăut Adrian - IX mențiune Olimpiada Județeană de Chimie ;

Tomuța Laura

- 1) Sarca Tudor - XII A locul II la Olimpiada județeană de biologie ;
 2) Roman Delia - XA mențiune la Olimpiada județeană de biologie ;
 3) Maior Anita - IX B mențiune la Olimpiada județeană de biologie ;

Gherman Sever

- 1) Szabo Roland - X A premiul I Olimpiada Județeană de Fizică cu participare la Faza Națională de Fizică ;
 - Diplomă de merit pentru performanțe în fizică ;
 - mențiune la Faza Națională a concursului internațional „Vermes Miklos” cu participare la etapa internațională ;
 - premiul I Concursul Schwartz ;

Bondar Paraschiva

- 1) Bagosi Béla - IX H locul I Etapa Județeană a Concursului internațional de fizică Vermes Miklos ;

Veres Zoltán

- 1) Szöke Árpád - XI mențiune Olimpiada Județeană de Fizică ;
 2) Bánházi Botond - locul II Olimpiada Județeană de Fizică ;

OM ȘI SOCIETATE**Sărac Florica**

- 1) Prahanca Emilia - IX C, mențiune la Olimpiada de istorie, faza județeană

2) Prahanca Emilia, Moca Alida, Groza Lavinia - IX C, mențiune la Concursul „Cultură și civilizație în România”, etapa județeană

3) Lupui Mădălina, Demeter Ștefania, Suiugan Romina, Arba Damaris, - XII E, Diplomă de merit la Concursul național „Elev în comunism”

4) Lupui Mădălina, Bobotan Roxana Arba Damaris - XII E, Diplomă de merit la Concursul Național „1989 Poarta spre libertate”

5) Prahanca Emilia, Moca Alida, Tegzeș Laura, Chereji Florentina IX C, Diplomă de merit la Concursul Național „1989 Poarta spre libertate”

Şpan Claudia

- 1) Ciarnău Timea - IX A, locul II la Olimpiada județeană de geografie
 2) Prahanca Emilia, Moca Alida, Groza Lavinia -IX C, mențiune la Concursul „Cultură și civilizație în România”, etapa județeană

Vakon Orsolya

- 1) Sima Gabriella - VH mențiune la Olimpiada de religie romano-catolică, faza județeană

Liberț Claudiu

- 1) Ias Crina - XD locul I la Olimpiada de religie ortodoxă, faza județeană, participare la faza națională

EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT**Ciupe Augustin**

- Lotul de handbal - fete al colegiului a obținut mențiune la faza județeană

Turc Marius

- 1) Ionescu Bogdan - IX S locul I, Participare sportivă teoretică, cu participare la faza națională
 2) Socaciu Cătălin, Goman Călin - X S locul III, Participare sportivă teoretică, cu participare la faza națională

Chirobocea Cristian

- Lotul de handbal - băieți al colegiului a obținut locul III la faza județeană

Varodi Ioan

- 1) Lotul de fotbal - băieți al colegiului a obținut locul III la faza județeană
 Schmidt Eoland - XS, locul 3 la faza județeană de cros
 Mintăş Paul - IX C , locul 5 la faza județeană de cros
 Halasz Rebeca - XD, locul 16 la faza județeană de cros

Primăvara

Primăvara este anotimpul în care dragostea începe să își răsfrângă razele asupra tuturor făpturilor. Este anotimpul în care toată natura se trezește la viață, toate animalele încep să mișune prin tufișuri, reluându-și din nou activitatea.

Total este atât de frumos când, afară, stând și uitându-te în jurul tău, îți dai seama că natura a prins din nou viață, că vântul și-a pornit din nou adierea lină aducătoare de miresme de la florile care, ajutate de razele soarelui, încep să își deschidă petalele, lăsând parfumul lor să fie purtat de vânt. Vântul care te face să îți treacă prin corp fiorii dulci ai primăverii. Vântul, care îți aduce la urechi minunatele sunete cântate de păsărelele care, acum stau pe rămurele, etalându-și frumusețea penelor și a cântecelor.

Pentru prima dată, după mult timp, norii s-au risipit, și stelele și soarele și-au făcut apariția pentru a rămâne alături de noi până când norii vor reveni încă o dată pe cer.

Dar să nu ne pierdem speranța, pentru că, chiar dacă norii vor reveni, noi vom avea mereu în suflet și în minte amintirea și mireasma primăverii.

Ieșirea primului fir de iarbă, înflorirea primului boboc, înmugurirea copacilor, totul se întâmplă foarte repede, aproape fără să realizezi, dar toate aceste neînsemnate lucruri înseamnă foarte mult pentru noi, chiar dacă nu îți dai seama când ești lovit de firava atingere a primăverii.

Acest minunat anotimp nu vine singur, ci vine însotit de râsete de copii, de multă veselie și multă voie bună. Toată lumea este nerăbdătoare să întâmpine primăvara aşa cum merită acest minunat anotimp, cu multă veselie. Chiar și animalele sărbătoresc venirea acestui anotimp. Poate primăvara te-ai îndrăgostit cu ajutorul florilor, care acum au înflorit, și îți va fi mai ușor să îți exprimi dragostea.

Nu lăsați toate aceste minuni să treacă pe lângă voi; chiar dacă par neînsemnate, îți vor fi cele mai frumoase dintre amintiri odată cu trecerea timpului, când poate nu vei mai înțelege toate aceste transformări pe care le suferă natura.

Chereji Carmen, XI-D

Plăcerea de a fi Salvador Dali

Salvador Dali, pe numele său adevarat Salvador Felipe Jacinto i Domenech s-a născut pe 11 mai 1904 în orășelul Figueras, din Spania. Acesta a fost cunoscut ca pictor, desenator, scriitor, dar mai ales reprezentant de marcă al curentului suprarealist.

Acest geniu este încrezător în propriile puteri și nu se silește de a-și înălța gloriei personale multe laude: "În fiecare dimineață, experimentez la trezire o plăcere supremă, pe care abia azi am descoperit-o: plăcerea de a fi Salvador Dali. Cu fiecare zi mi-e tot mai greu să pricep cum pot trăi alții fară să fie Gala ori Salvador Dali". Salvador Dali este o persoană sinceră, căreia nu îi e jenă să-și recunoască propriul geniu. Este uimitor că un geniu să susțină că inspirația lui și realizarea picturilor au fost posibile prin prezența unei persoane speciale, a Galei. Gala este soția acestuia, iubirea lui fără de care nu ar putea trăi, muza lui.

Dacă la 6 ani dorea să ajungă bucătar, un an mai târziu se credea Napoleon, dar pasiunea pentru pictură începe să devină mistuitoare. Începe să ia cursuri de desen din 1916, primele sale tablouri fiind influențate de impresionism și de pictură spaniolă a secolului al XIX-lea, apoi de futurismul italian, până în 1920. Trece prin majoritatea curentelor și tehnicilor artistice, iar în cele din urmă, după ce intră la Academia de Arte Frumoase "San Fernando" din Madrid, își găsește propriul său stil - suprarealist. Își dezvoltă o tehnică aparte, caracteristică întregii sale opere, bazându-se pe crearea unor extraordinare efecte de iluzie optică și, mult mai târziu, folosește tehnici stereografice.

Făcea parte dintr-un grup suprarealist în care nu este agreat de colegi din cauza "defectului" de a fi scatolog: îi plăcea să picteze funduri, fecale și alte lucruri înrundite cu

acestea. În ciuda faptului că suprarealiștii îl refuzau, a ajuns în scurtă vreme singurul suprarealist integral. Dali devine, înceț-încet, liderul mișcării suprarealiste și pânza sa «Persistența memoriei» (1931, Muzeul de artă modernă - New York) este cea mai cunoscută lucrare suprarealistă.

Inspirat de metoda suprarealistă de scriere automată, care opune intenției artistice conștiente, asociații libere de idei dictate de subconștient, Salvador Dali își dezvoltă propria sa metodă paranoico-critică, definită de el însuși ca fiind o "metodă spontană de cunoaștere irațională onirică pentru interpretarea critică a asociațiilor viziunilor de nebunie".

Salvador Dali se deosebește de noi, oamenii simpli, deoarece îi plac lucrurile ciudate, dar el nu este ciudat, deoarece geniul se definește însine prin ceva ieșit din comun, cum ar fi adorarea muștelor « curate și educate », prin obsesia față de coarnele de rinocer pe care le observă în orice pictură.

Pe primul loc pentru Salvador Dali este și va rămâne pictura, prin care acesta reușește să se facă remarcat în întreaga lume: "Pictura este imaginea iubită care se întoarce prin ochi și se scurge prin vârful penelului, iar dragostea e același lucru."

Salvador Dali este o persoană specială, cunoscută prin originalitatea picturilor, o persoană care are mereu dorința de a ieși în evidență cu orice preț, chiar dacă de cele mai multe ori este snobism.

"Nu vă temeți de perfecțiune, n-o s-o atingeți nicicând" (Salvador Dali).

Vadoș Natalia, clasa XI E

Anii de liceu... by 12 E

Tragedii, regrete, împăcări, culoare, sentimente... anii frumoși ai copilăriei. Acum putem să visăm, putem să ne revoltăm, putem să dăm frâu liber fantaziilor și credințelor. Anii în care stăm alături unii de alții, ne iubim, ne urâm, ne înjurăm, ne aplaudăm... anii care implică prea multe sentimente.

Toate au un incipit și un deznodământ.

Clasa a IX-a... o dulce și Tânără amintire... ne priveam unii pe alții nedumeriți, vroiam să ne cunoaștem și totuși evitam parcă... însă timpul a trecut și ne-am descoperit personalitățile unui altora.

E incredibil cât de repede trece timpul, și cum dintr-o singură clipire timpul schimbă "în oameni mari niște copii". Au mai rămas doar două luni... apropiindu-se deznodământul acestei povești de basm... Nu voi uita niciodată chipurile, zâmbetele, banca mea, momentele trăite alături de 30 de oameni (și nu numai). Liceul m-a format ca om, ca personalitate. Cuvintele sunt de prisos, aşa că voi fi scurtă și concisă... și voi spune doar atât: "MULTUMESC!". Mulțumesc vouă, celor din "E" pentru că mi-ați oferit șansa de a mă transforma în decursul a patru ani...

ANII DE LICEU vor fi, citez: "preferata la romanul vietii mele".

Roxana Bobotan, clasa a XII-a E

Timp, încotro mergi? Spre ce meleaguri noi, grăbit alergi?" Cam asta spunem toți, acum că au rămas aproximativ 2 luni până la sfârșitul clasei a XII-a. Ce sentimente mă încearcă? Puțină nostalgie, puțină tristețe, dar bucurioasă pentru ce am trăit. Știu că am fi putut face mult mai multe, dar totuși să fim fericiți pentru ce am trăit. Despre liceu pot spune că, pentru mine personal, a fost cea mai frumoasă perioadă, dar că în același timp de-abia aștept să cunosc „necunoscutul”.

Clasa a IX-a a fost clasa în care m-am și ne-am simțit cel mai nesigur, clasa în care credeam altceva despre colegii mei, lucruri ce în timp nu s-au confirmat. Vroiam doar să interacționăm cu cei pe care îi știam deja. Bineînțeles că în clasa a IX-a am făcut cea mai mare boacană de care acum rădem: ne-am închis în clasă la ora de muzică. Fiecare încercare de a chiuli era sortită eșecului. Eram agitați, dormici de mai mult, mai curioși și credeam că încă suntem la stadiul de generală. Eu eram mai diferit decât acum, la fel și mulți dintre colegii mei, însă timpul ne schimbă.

Clasa a X-a ne-a găsit cu aceleași obiceiuri, însă am fost mai apropiată. Au început să se formeze grupuri, au început să se lege prietenii, am început să ne descoperim, să ne dăm seama că nu e chiar aşa de rău precum credeam. A apărut și uniforma care a schimbat puțin atmosfera. Cu ea (unii), fără ea (alții) am început să ne obișnuim cu „situația” în care eram. Excursiile ne-au apropiat, ne-am distrat, am profitat de fiecare clipă, chiar dacă bineînțeles nu puteau lipsi incidentele.

În clasa a XI-a am fost mai linșiți, mai puțin agitați, dar nerăbdători. Nerăbdători pentru că a fost seria majoratelor, majorate datorită cărora am reușit să ne apropiem

mult mai mult. Pot spune că cea mai tare clasă a fost clasa a XI-a, fără grija BAC-ului, fără teama că suntem boboci.

Acum în clasa a XII-a ne-am dat seama că ar trebui să fim mai uniți, mai apropiati și că indiferent cât de greu va fi BAC-ul trebuie să profităm de fiecare clipă.

Se termină un ciclu important din viața noastră, dar vom începe un altul, unul mai greu, dar la fel de important. Acum ne vom deschide aripile spre o altă lume, o lume diferită de cea văzută cu ochi de copil. O lume ce ne va schimba, ce ne va transforma, ce ne va ajuta să descoperim mai mult din noi.

Ştefania Demeter, clasa a XII-a E

Se spune că cei mai frumoși ani din viața unui om sunt cei petrecuți în liceu. Și dacă tot sunt numiți "cei mai frumoși ani" trebuie să trăiți din plin.

În acești patru ani, liceul devine locul unde îți începi aventura numită adolescență. Locul unde trăiești prima iubire, prima deziluzie, perioada prietenilor adevărați și a proiectelor importante. Locul în care fuga de la ore devine cel mai "cool" lucru de făcut, locul în care o notă proastă la teză e un capăt de lume, locul unde încet încet, îți formezi personalitatea, în care pe lângă multele materii ai posibilitatea să faci nebunii la care probabil nu te-ai fi putut gândi vreodată.

Spun asta, pentru că, parcă mai ieri păseam în clasa a IX-a și îmi imaginam că în acești patru ani nu voi face altceva decât să voi distra și voi învăța. Dar au fost mult mai multe... fuga de la ore, prea cunoșcuta foame, prea râvnitul "covrig" dorobob al Rominei de la chioșc, zgomotele dese ale filelor de caiete în timpul lucrărilor, orele când eram somnoroși mai ales la franceză, când toți colegii ne plăcuseam și când profesorii chiar nu înțelegeau că avem nevoie de o pauză de 50 de minute, vestitele porecle atribuite profesorilor și colegilor, lucrările când parcă apare căte o strălucire în foaia colegului din față, conflictele cu profesorii și colegii, "furatul" temelor, lacrimile vărsate pentru mediile mici, planurile pentru week-end, pauza prelungită mereu cu încă 5-10 minute, vestita scuză că era aglomerat la magazin, apariția fulgerătoare și inconfundabilă a profesoarei de franceză, râsetele și sușoturile din timpul orelor.

Și de ce nu ne-am bucura de toate acestea? Trebuie să lăsăm ceva în urmă cum ar fi un 2 prin catalog ce ține strâns de mână o absență cu "N" și câțiva nervi ai profesorilor.

Din acești frumoși patru ani rămânem cu saci de informații, vreo trei camioane de amintiri, diplome, un carnet ce conține colecția de note și prietenii cum rar mai găsești. Aceste amintiri încep cu clasa a IX-a și se termină cu cea de-a XII-a.

Raluca Tivadar

Arba Damaris: „Anii de liceu, ani ai nașterii copilăriei mele, ai maturizării, ani ai descoperirii marilor comori... Împreună cu voi am împărțit frumusețea descoperirii, frumusețea revelărilor divine!

Miile de clipe, de momente petrecute pe parcursul celor

4 ani, au fost momente derulate pe un ritm de muzică alert. Aici am înflorit, aici m-am regăsit, experimentând bucuria de a alege, oscilând între cumpătare și rebeliune, între prostie și adevărata viață. Am intrat în viața de liceu căutând echilibru și l-am găsit. Am căutat mai mult pentru că nu m-am mulțumit cu atât și am găsit libertatea... libertatea de a te accepta, de a trăi în pielea ta, de a avea puterea să-ți expui viața ca o carte deschisă, de a trăi intens, de a-ți dezvălu latura copilăroasă, haioasă, libertatea de a-ți exprima părerea, de a-ți expune gândurile chiar cu riscul de a părea nebun.

Am găsit adevărate comori și acum pot porni spre viață, modelată de experiente grele care mi-au dat echilibrul. Aici am trăit emoția puternică, am evoluat sub ochii celorlalți, mi-am expus întreaga viață, cu totul. Perioada de vis, găsirea sentimentului profund, puterea de a privi prin prisma ochilor lui, toate aceste licăriri luminoase le-am prins din zbor, le port în mine și licăresc în lăuntrul meu..."

Toc Mădălină: „Îmi voi aminti cu drag de orele în care erau ascultată fără să fiu pregătită, fără ca măcar să știu titlul lecției și reușeam totuși să scot o notă acceptabilă. Îmi voi aminti cu drag cum îmi necăjeam colegii, mai ales pe Dora și pe Aliz, pe care urlam toată ziua: „Dora stai dreaptă că mă vede profa că mănânc, stai dreaptă Aliz că mă vede profa că vorbesc la telefon...”

Sper să-mi revăd colegii după liceu. Mi-ar plăcea să-i văd pe toți realizați, căsătoriți și cu copii. Sunt curioasă unde ne va duce viața pe fiecare și aștept cu nerăbdare întâlnirea de 10 ani să-mi văd colegii cu copii! ...”

Lupui Mădălină: „Ani de liceu...niște cuvinte atât de frumoase, care poate acum nu au prea mare valoare pentru noi, poate pentru că ne dorim să trecem rapid la alt nivel, să ne luăm zborul, să scăpăm de părinți plecând la facultate... dar peste ani, rostirea acestor cuvinte ne va întrista, dorind să retrăim emoțiile lucrărilor la mate sau română... Tânărind după o oră „nebună” de fizică!

Degeaba de multe ori strigăm „abia aștept să scap de toate și de voi” pentru că ne pare rău ca după atâtă timp petrecut împreună să plecăm fiecare pe un alt drum...”

Cheregi Corina: „Timpul nu trece, noi trecem prin el... Au trecut 4 ani dintr-o altă etapă a vieții noastre încununați cu momente frumoase și mai puțin frumoase...”

Acum, pe ultima sută de metri, privesc în urmă și-mi aduc aminte de toate prin câte am trecut. Prima zi de școală din clasa a 9-a, un sentiment unic, colegi noi, agitație, toate reprezentau un prim pas spre o altă etapă a vieții noastre.

Sfioși am pășit în clasa care urma să ne fie „cuibușor de năzdrăvăni” pentru următorii 4 ani care se lăsau așteptați. O clasă plină de personalități diferite, cele 24 de fete gălăgioase și cei 6 băieți imaturi precum și numeam odată au format colectivul clasei a 12-a E...”

Colegii mei sunt și au fost ca o sticlă de Pepsi care e pe cale să explodeze; tot timpul spontan și nepăsători... Am fost diferenți din toate punctele de vedere, dar prin asta ne-am completat unii pe alții.”

Antal Ionuț: „Sunt băiat, dar când scriu aceste rânduri am lacrimi în ochi fiindcă a fost cea mai frumoasă perioadă din viața mea și va avea un loc aparte în inima mea...”

Szilagy Carmen: „Uite că am ajuns și la momentul în care trebuie să privesc cu tristețe la anii de liceu care au trecut pe lângă noi, ca ploaia de vară, caldă și plăcută, care te încântă gândindu-te la ea. Vreau să-mi aduc aminte cu bucurie de acești ani frumoși de liceu, în care chiar dacă au fost divergențe și certuri, supărări și neplăceri ne-am sprijinit unii pe alții, și ne-am ajutat când am putut chiar dacă nu am fost uniți total niciodată. Puține amintiri o să mă lege de anii de liceu, deoarece nu am fost o clasă care să facă năzbâtii sau vreo boacănă foarte semnificativă, în afara de faptul că odată ne-am închis în clasă la ora de muzică...”

Ifrim Andreea: „Cred că o să-mi fie foarte dor de acești ani cu care n-am să mă mai întâlnesc niciodată. Îmi va fi foarte dor de profesori, de colegi și de starea în care veneam în fiecare dimineață știind că nu mi-am învățat și că s-ar putea să mă asculte iar eu să nu știu nimic...”

Îmi voi aduce aminte cu foarte mare plăcere, dar și cu nostalgie în același timp de toate momentele frumoase petrecute în liceu.”

Popovici Adina: „Din păcate acum când mai avem doar puțin am descoperit că fiecare coleg are ceva special, fiecare e unic în felul său, chiar dacă unii sunt mai rebeli pentru că așa e și mai frumos deoarece dacă am fi tăcuți și închiși în sine, atmosfera ar fi prea monotonă.”

Maior Dorotea: „Am căutat în lucruri simple deși la început ni se păreau complicate și am găsit în final prietenii adevărați. Întâmplările de neuitat, în care ne-am lăsat purtați de valul bucuriei ne-au dat curaj să mergem înainte... Timpul e vinovat, de a trece fără să ne șopteasă măcar, abia serie povestea, iar dimineațile în care veneam la școală chinuți de gândul că vom fi ascultați, zâmbetele colorate ale colegilor, jocurile, profesorii entuziasmati de orice sclipire a mintii noastre, dispar ca prin ceată, iar acum viața ne oferă șansa de a păși pe un nou drum.”

Miron Cristina: „Într-adevăr anii de liceu sunt pentru noi cei mai frumoși ani din viață, chiar dacă aștept să merg la facultate sunt sigură că voi regreta acești ani deoarece au fost până acum cei mai frumoși, lipsiți de griji și sunt conștientă de faptul că acești ani nu se mai întorc niciodată, iar de acum înainte noi vom deveni mai maturi și va trebui să ne gândim cum să ne descurcăm și singuri, să devenim mai responsabili...”

Orban Blanca: „Nu o să uit niciodată tradiția formată în clasă, ne-am organizat să facem tort de fiecare dată când este ziua colegilor, iar când a venit frumoasa zi de 24 aprilie nu mi-a făcut nimeni tort... nu o să uit niciodată ce dezamăgită am fost, sper să vă simțiți, că am văzut și lista cu comentariile, dar am trecut peste...”

Grama Melania: „Fiecare an de liceu m-a făcut să învăț de la fiecare dintre colegii mei câte ceva, am învățat să fiu sensibilă și să plâng atunci când e cazul, să fiu mai bună, să citesc mai multe cărți, să nu uit să fiu copil, să mă apreciez, să am încredere în mine... Vă mulțumesc colegi și sper că atunci când peste doi, trei ani ne vom întâlni pe stradă dacă nu vom vorbi măcar să ne salutăm...”

On the Eve of Maturity: No Longer a Teenager, Not Yet a Grown-up

Maturity is a psychological term used to indicate that a person responds to the circumstances or environment in an appropriate manner. This response is generally learned rather than instinctual, and is not determined by one's age. Maturity also encompasses being aware of the correct time and place to behave and knowing when to act in serious or non-serious ways. It's a thing that begins in adolescence. This is a stage of physical and mental human development that occurs between childhood and adulthood. This transition involves biological, social, and psychological changes. The end of adolescence and the beginning of adulthood varies by country and by function, as even within a single country there will be different ages at which an individual is considered mature enough to be entrusted with particular tasks, such as driving a vehicle, having sexual relations, serving in the armed forces, voting, or marrying. A person may be biologically an adult, and have adult behavior but still be treated as a child if they are under the legal age of majority. Conversely one may legally be an adult but possess none of the maturity and responsibility that define adult character. When someone is on the eve of maturity, no longer a teenager, not yet an adult, he definitely undergoes a process of transition adolescence to adulthood. The age at which this transition takes place varies in society, and so does the nature of the transition. This event means passing a series of tests to demonstrate the child is prepared for adulthood, or reaching a specified age, sometimes in conjunction with demonstrating preparation.

Lungu Marius XII-A

On the eve of maturity we are neither teenagers, nor adults yet, so this is basically a period of transition for us, when we realize that the world is far bigger than we thought it would be and when we finally "grow up", an expression that adults use very often in order to show us that our sense of responsibility is not so developed yet. So, all the fuss about maturity is nothing more than being more, way more responsible than before and also earning the respect of others throughout actions. There's only a thin line that separates these two periods of our lives, a line that consists of a large life experience, it finds expression in facts and memories and the transition is sometimes unwanted, yet necessary and while it may not seem at the beginning, we do achieve maturity even without realizing it.

Part of our life is lived as a teenager, a life full of joy when we like to party like crazy, when there are no worries about tomorrow, when tomorrow is just another day, when we don't care about anything and the only thing concerning us is having fun. Being an adult is way more about being responsible and taking more concern in certain duties, when you are concerned about tomorrow, about what the next day might bring. On the eve of maturity, we can say that during this period of transition, we do achieve a bit of both these states of mind, and in the same time we don't belong to any of them. Better none, because a mix of the two is immoral and impossible.

This maturity that everyone is talking about is actually a greater concern for the important things that govern our lives, and at the beginning we don't even realize its existence, so that later on we may accommodate ourselves to it. Being MATURE has only one downside: once you are in that area, you can't have fun like you used to with your friends, you can't do certain things anymore. But still there are certain people who become mature way too fast, and this is mostly triggered by unpleasant events that forced them into doing that, not by their own will. Just because some people like to have fun and entertain themselves, that doesn't make them immature, they're just happy, but they are judged by some people who don't understand them and tend to blame them. After all, such is the nature of mankind "What we don't understand, we destroy".

Immaturity and immorality are two different words with different meanings, being immature is being reckless and not caring about anything, being immoral is way more complicated to explain, but also way more dangerous. It's all about making decisions and immoral people always tend to make the wrong choices.

This eve of maturity could also be interpreted as a stage in our evolution, when we ascend to a superior way of thinking, another level of existence, a level where we encounter things never seen before by our eyes, never thought before by our mind, things never felt before. Some say that maturity isn't all that good, of course, mainly immature people who are afraid of growing up, who think that fun revolves around getting drunk or stoned(high), and that's about it.

Most people agree that growing up is a must in a person's life, but some even exceed expectations and they actually do a remarkable job being responsible and they do represent the future.

Sarca Tudor, XII-A

The Music of Life, the Music of the Heart.

Life begins in the very early development of human cells. After several cell separations the internal and external parts of the body appear.

The heart forms as well, which is the main "engine" in the body. Along with the growth of the heart, the music of life begins.

That music is the heart beat, probably the most important and precious music of them all. Unfortunately, this type of music cannot

be found in shops for people to buy. It would probably be better if it were so, because that way people wouldn't lose their lives.

Another type of music would be the music that we enjoy listening to, the music sung by artists. Elderly people say that

orchestra music or the old songs are the music of the heart. They refer to the delight that those songs give them when listening to them. The songs may have a special place in those persons' hearts, they may bring back memories from their youth and maybe that's why they call it music of the heart.

And this is relatively true, because i'm sure that every person has a song that he loves the most and is moved when he listens to it.

Bereteu Răzvan, XII-A

The music of the heart is the music of life, because most of the times we act as we feel, not as our minds tell us or as we should.

It is so hard for a person to choose between what his mind says and what his heart says.

Most people choose with their hearts, because choosing with their mind is such an impossible task for some, and for others it can be very hard.

All life long is a piece of music. Due to our decisions made with our hearts, destiny becomes our soundtrack, finally we are like dancers in this life, because we dance as our life sings to us.

But, the most important thing is that we make our life by decisions that we take every day. So... life is so strange. Even if

our decisions define our lives, we dance as life sings to us.

Life is the most complicated puzzle...

Vaťlamic Amalia Janka, XII A

Music can guide our lives towards a certain purpose, sometimes our whole lifetime can be described as a song, a song of life, a track that resembles our achievements.

This music is more or less a mirror image of our lives, sometimes we do as we are told, other times we are independent, meaning that we listen to our own music, that we take some interest in listening to it, and it also shows a distinctive track amongst others that tend to be recurrent. This music of life can also be described as our inner core, the thing that makes us tick and sets life and senses into motion.

While some people may think that these two notions are one and the same, in reality they aren't. The music of life is something that gives us and shows us the right path to follow and also guides us onto there dark and unexplored paths, but it also gives us originality and inspiration, while the music of the heart sounds more like love. Our heart dictates the beat, the rhythm that our senses follow, it can make us fall in love or get over it.

This music of the heart might go hand in hand with the dance of love, but actually it is the way in which we control our feelings; be it more emotional or more rational, when it's about true love, there's no escape. It's about the decisions we make, the choices, do we succumb to our feelings or do we stay on top of them, always in control of our lives?

These two tracks have a significant influence over our lives and whether we like it or not, we can't do anything about it. So, while one describes our life experience and the other our other side, the more passionnal and personal one, they both control our lives in ways unseen, but their consequences can be felt easily.

Sarca Tudor, XII-A

True friendship

"There are many types of ships. There are wooden ships, plastic ships, and metal ships. But the best and most important types of ships are friendships." - old Irish quote

What is friendship after all?

Friendship is a term used to denote co-operative and supportive behavior between two or more people. In this sense, the term connotes a relationship which involves mutual knowledge, esteem, and affection. Friends will welcome each other's company and show loyalty towards each other. Their tastes will usually be similar and may converge, and they will share enjoyable activities. True friends are those who are in the right place for you in time of need or crisis.

A friend is someone who is also engaged in mutually helping activities such as exchange of advice and the sharing of hardship and someone who may often demonstrate reflective behaviors. A real friendship is based on reciprocal trust and, often to the point of altruism.

How can you be sure you have found him/her? There are some people that hide their true interest behind this masque of

friendship. I think the key to find your true friend is testing the person as much as you can.

Relationships between people are nice, but you should be careful of many things, because most of the times, not generally speaking, the person you thought to be your friend, because of some reasons, starts hurting you either by telling everyone your secrets, or by betraying you somehow.

I think you should not be so negative about these things, because true friends exist, you've only had a hard time in finding them. So move on with your life, let go off all your disappointments and open your heart again to the blessing of friendship.

Some other basic thing is to give a chance, those who are around you, to discover all your sides, because I think it's better this way, to gain trust.

The best thing you can do all the time, is to focus on yourself, on what you want to do in this life and find yourself a goal and turn it into reality.

by Holdis Roxana (XI C)

It's impossible not to love high school

Do you know a person who told you once that she/he did not like high school? Or have you ever asked such a question to the ones you live with? Well...I did and I received no negative answer and I find that true. High school is the most brilliant period of a person's life and here you have ten reasons why I consider my statement true.

Let's take a main character that could be an ordinary teen. Let's say...Jimmy.

So, the **first reason** why people love high school is because here, you experience your first real changing (to say with other words, a rite of passage from being a child to a grown up). Almost all persons, when it comes of high school, change their colleagues, their teachers, the environment and some of them change even the city! You also meet persons who think like you or disagree with you 100%. Jimmy, who had changed the city, took a cab, dreaming that he would live in a very big metropolis. And the cab stopped in front of a very big and beautiful building, but poor Jimmy stepped, on his way out, in dirt. What a beautiful beginning!

The **second reason** is that, high school, is the period of the great seeking and founding. You find your place in a group, you find the people who are like you, you find the people who are different, you seek models in life...you seek for your own identity. In the high school where Jimmy learns (North High) there are two big groups: Franklin D. Roosevelt (the students that learn and are passionate about school) and Monte Carlo (the smokers). After a couple of "shifts" Jimmy found out that it's better to be in the Monte Carlo group, so he made his decision.

The **third reason**; High school is the time when you can affirm yourself in a human bond; Nothing more, nothing less. Teens from North High asked if they wanted to affirm themselves answered affirmative..."no comment" was their attempt.

The **fourth reason** is for all. We like high school because we are free! Free to talk as we like, free to think as we want, free to do whatever we want to do! Jimmy has wanted since he was born, to have all the attention, so at the ball, he grabbed the microphone, and started to sing...

Someone said once **SILENCE IS GOLD**.

For the **fifth reason** I will say that in high school, we began to be responsible; much more responsible than a child and not as responsible as an adult. Jimmy prepared his school bag for the next day, he checked his emails and sent some messages...for the lessons...you must be responsible to do them by your own, but Jimmy is only at the beginning.

The **sixth reason** is something that you all know. When you are in high school, you discover your vocation and the way you want to follow in life. Jimmy wanted to be

a football player, so he scored, once, without seeing that the goal was free. Do not censure poor Jimmy! It was a bit of mist. (Not everybody has a Gym like we have)

The **seventh reason** does not apply to all students. We like high school because we are offered the possibility of learning and participating at national competitions. Jimmy is on the way of doing the sacrifice of his life. He is breaking the piggy-money box, inherited from Grandma Meredith; he is counting every little cent and the result...YES! Jimmy will go at the Olimp Mountain so he can become a great football player! (This was Jimmy's view over the Olympic Games)

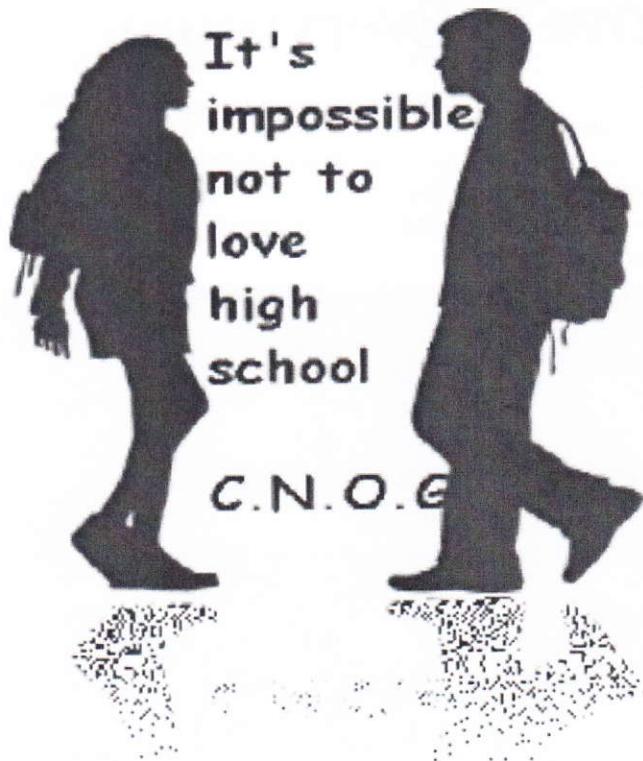
The **eighth reason**; High school is the opening track for life. For example, Jimmy is jumping on life's jumping board, thinking that he will fly in the ninth sky, but he finds himself later covered by 9 m³ of water.

The **ninth reason** is a romantic one. We love high school because here, we find our first true love. Isn't that nice?

IF THERE IS NO LOVE, THERE IS NOTHING.

And finally, the **tenth reason**...you finally start to spend you time a bit more...organized. Organise? What is that?

My name is Moca Laura Alida and I say that it is impossible not to love high school!!!

The Path Of Love

By Moca Alida (9th C)

Everything begins with “once upon a time...”.
It is always the same story, but other, every time.
At the beginning you find the same old words
And every hug is crowned by a smooch.

The story is going on,
And the path, mild or hilly,
Sometimes day, some other time night,
But above all, love has a right.

Then, on prolonged thread of life,
When the soaring is too low,
Love stays to straight raise,
Giving sense to the one who's down.

Holding hands with love, in time,
Life becomes a fairytale,
Because for the one who loves
The charm of life is never ended.

Message For My Darling

By Boșca Claudia (12th C)

Sweet and dear darling,
See you in the morning!
A good night kiss I need,
And a hug, very big.

The nights without you
Are hard, you know it too.
The hours are eternity,
But I know I'll see you finally.

I dream of you at night,
Everything is sweet, we never fight,
When the sun rises, I know its morning,
And I see you again, dear darling.

Love Is Everything

By Lazar Cătălina (9th C)

Love is the only thing
That matters,
Love is pure and sincere,
Love is beautiful,
Love is all you need to live.

When you love, you feel good,
When you love, you look good,
Love is something new for you,
Love is the best thing you can do.

LoVe & HoPe!!!

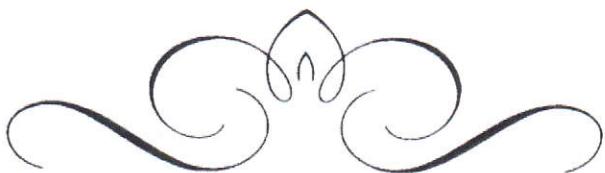
By Roman Delia

Love is not a feeling,
Love is a way of life!!!
Love is the beginning
Of a happy life!!!

Feel the softness of your heart,
Embrace it without fear!!!
Love spinns your life so hard
It keeps you alive and cheer.

When it seems there is no hope
Remember, love is there!
You just have to look it close,
Feel it without fear!

All around you's happiness,
World ain't worth your tears!
Make the most of it and try
To hope and keep it real!!!

A másnaposság - „macskajaj”

"- Amikor szomjas vagyok, sört iszom, amikor szomorú vagyok, bort, és amikor fáj a gyomrom, pálinkát mondja a paraszt.

- Jó, jó, de mikor iszol vizet?
- Ha nincs pénzem."

Berügni mindenki tud, csak a másnap ne jönne el. Egy-két hasznos tipp, hogy könnyebben átvésseljétek a "macskajajt":

- erős, hideg kávé, cukor nélkül, egy egész citrom levével-bár vannak, akik úgy tartják, ez csak ébren tartja a részeget;
- a zúgó fejfájás ellen, tégy hideg vizes borogatást tarkódra, majd dörzsöld szárazra, hogy serkentsd a vérkeringést;
- a váltott hőfokú tusolás előzi, az álmosságot először jöhét a meleg víz, majd a forró és végül egy kevés hideg. Biztos lehetsz az ébredésben!

- a temérdek folyadék fogyasztása, gondolom, mindenkinél elengedhetetlen. Érdemes kipróbálni a gyümölcslevet és a mézet, mivel a bennük lévő cukor gátolja a fejfájást azáltal, hogy felgyorsítja a szervezet alkoholégető képességét. Mások a tejre, az ásványvízre esküsznek.

És végezetül, hogy másnap még emberi formátok is legyen, ajánlom a friss levegőn való tornázást, a dagadt szemre pedig, a kifőzött teás zacsikót, persze hideg vízben lehűtve, vagy a mélyhűtött kanál is elegendő.

Azt le kell szögeznem, hogy cikkem nem tapasztalon alapszik!

Remélem, sikerült felkeltenem érdeklődéseket és még segíthettem is, hisz itt a tavasz, a bulik ideje és nem árt, ha előre felkészülnök!

Üdv.: Zsóka, XII. I

Mit mesél az őszi levél?

Egyik őszi délután elindultam nagypapámmal az erdőbe.

Ahogy sétáltam az úton, elénk tártultak mindenek a titkok, amelyeket az őszi magában rejteget.

Nagypap megkérdezte tőlem, hogy tudom-e a fák levelei, miért ilyen színpompásak.

Én azt válaszoltam, hogy nem tudom, ezért elmesélte, hogy Öszapó azért öltözeti színpompába a fákat és terít elénk színes levélszőnyeget, hogy amikor a ködös és hideg idő elől a házba menekült emberek kinéznek a párás ablakon, vidámság költözzen szívükbe ezeknek a meleg színeknek láttán. És még azt is mondta, hogy ha az emberek meglátják ezeket a színeket, kijönnek a házból és egy hosszú sétára indulnak mint, ahogy mi is tettük.

Ahogy tovább haladtunk az erdő felé, utunk során rengeteg gyönyörű dolgot gyűjtöttünk: különböző színű és formájú leveleket, rengeteg tobozt, csipkebogyót és gesztenyét. Azután hidegebbre fordult az idő és köd borította el az utat.

Már fázni is elkezdtem és a kedvem sem volt már olyan jó, ezért hazaindultunk.

Az úton már csak az itthon telelő madarak hangját lehetett észrevenni. Egy apró veréb szájában szalmaszállal, épülő fészke felé igyekezett, nagyon aranyos volt.

Nagyapa azt javasolta, hogy építsünk a madaraknak madáretetőt, hogy így segítsünk nekik a számukra is nehéz időkben.

Mikor hazaérünk, tüzet raktunk a kandallóban, és mikor már elég meleg volt, az úton gyűjtött kincseinket kipakoltuk az asztalra.

Kintről behoztuk a madáretetőhöz szükséges anyagokat és nekiláttunk a munkának.

Lehet, hogy nem a világ legszebb etetője lett belőle, de mi nagyon jól szórakoztunk.

Az etetőt feltöltöttük eleséggel és felraktuk a fára. A tobozokból díszeket, a csipkebogyóból füzért, a gesztenyéből bábukat, a levelekből pedig képeket készítettünk.

Ez a nap gyorsan eltelt, és a nagyapámnak köszönhetően ráébredtem arra, hogy annak ellenére, hogy az őszi szomorúnak és ködösnek tűnik, nagyon is vidám, hisz rengeteg kincset tartogat az ember számára.

Chereji Tibor, V. H

Radnóti - vetélkedő

100 éve, 1909. május 5-én született Radnóti Miklós, a magyar antifasiszta líra kiemelkedő művelője. Az itt található rímbeszedett hangoskönyv-tervezet Radnóti „legszebb tíz” versének címét tartalmazza. Kis jáékra, versenyre hív ez a versike: keresd ki a szövegben található tíz elrejtett Radnóti-verscímét! Ha kedved tartja, akár meg is zenésítheted őket. (Versenyen kívül, természetesen...) Ha Te leszel az első szerencsés, aki a szerkesztő bizottság képviselőjének - Bondár Piroska tanárnőnek benyújtja a helyes megfejtést május 29-ig, iskolánk tanérvázár ünnepségén átveheted értékes jutalmad! Sok szerencsét!

S ím, most szóljon a költő legszebb tíz verse,
Pár szó, csupán a címek erejéig,
A hangszalagon, de csendbe':
A májusi igazságot halk hegedűszó
Tegye még igazabbá.
Fokozatosan mélyüljenek az érzelmek,
Csendes gitárhúrokon pendüljenek
Az októbervégi hexameterek.
Majd kutyauagatás, dobpercés hangozzék,
Hogy az érzelmi feszültséget oldja,
Míg a szombat ej sötétlik groteszken.
Nem tudhatom... leírni szébben szeretetét
A szülőföldnek egy nyugodt zongora
Meghitt, lassú, de néhol gyors szava
Mellett.
Az otthon melege felidézi a szerelmet,
Tétova óda kövesse az elhangzott verset,
S klarinét dala könnyezzen
Édes fennköltséget.
Eztán a zord életnek is meg kell jelennie,
A költészettel nem lehet hazugnak lennie;
A bujdosó sorsát bús férfihang énekelje.
Majd dühös furulyadalt hullámozzék
A tajtékos ég...!
Pár pillanatnyi kristálytiszta csend
Hagyja mélyülni az érzéseket ott bent.
Immár hallatsszék a toll sercegése,
S fokozatosan erősödő zongorahang kísérjen
Mindent betűt- mert ez levél a hitveshez.
Majd szájharmónika és csöndes dobverés
Adjон erőt a költőnek az élethez, és
Üzze el a halált a sötét éjszakában,
A hetedik eclogában.
S e „zenés leporellót” avagy „hangoskönyvet”
koronázza
A mélyhangú, dicsőítő trombita,
Melynek dallama a nyolcadik ecloga,
S a költői hitvallás legszebb mondata:
„Akit egyszer az Úr elküldött, nincs kora annak,
s nincs nyugodalma, a szén, az az angyali,
égeti ajkát”.

Rend Melitta, X. H

Gyors teszt

Gondolkodási idő 5 másodperc. minden jó válasz 1 pont, rossz válasz esetén nem jár pont. Helyes megoldások az oldal végén.

- Egy parasztnak 11 báranya van. Közülük 9 kivételével minden elpusztult. Hány marad?
- Este 8 órakor alszik el, mielőtt reggel 9-re felhúzta az órát. Hány órát alszik?
- Indiában feleségül veheti valaki özvegye lányát?
- A régészek kiásnak egy régi pénzt. Rá van írva, hogy i.e. 490-ben készült. Valódi?
- Ha egy régi, papírszálast szemből nézünk, akkor jobbra vagy balra van fésülve Ady haja?
- Egy sötét szobában van egy petróleumlámpa és egy vaskályha. A szobában egy férfi van gyufával a kezében. Mit fog először meggyújtani?
- Mi volt Münchenben 1936. december 6-án?
- Hány 9-es van 1-től 1000-ig?
- Hét hónap 31 napos, 4 hónap 30 napos, hány hónapban van 28 nap?
- Budapestről egy személyvonat indul Miskolc felé, ugyanakkor egy gyorsvonat indul Pest felé. Amikor a két vonat találkozik, melyik van közelebb Miskolchoz?
- Egy orvos felír valamilyen gyógyszert, amit félóránként kell bevenni. Hány óra alatt fog el a gyógyszer?
- Hány állatot vitt Mózes a bárkájába, és milyet?
- Hány ujj van két kézen? És tíz kézen?
- Ha egy éjjeliőr nappal hal meg, kap nyugdíjat?
- Emigrációban vagy otthon írta Lenin a "Tökét"?
- Hány egy forintos van egy tucatban? És húszfilléres?
- Ha másfél téglá 1.50 Ft, akkor nyolc téglá hány forint?

Megoldások:

- 9; 2. 1; 3. Nem, mert ő akkor már halott; 4. nem;
- Ady az ötszázason van; 6. A gyufát; 7. Mikulás;
- Egy, a többi csak számjegy; 9. 12;
- Egyforma távolságra vannak; 11. 1 óra;
- Noé volt a bárkával; 13. 10 és 50; 14. nem;
- Marx írta; 16. 12-12; 17. 8

Értékelés:

- 0 - 2 pontig Önálló életre nem alkalmas !
- 3 - 4 pontig Gyógypedagógiai eset !
- 5 - 8 pontig Teljesen hibabant !
- 9 - 11 pontig Nem beszámítható !
- 12 - 14 pontig Normális !
- 15 - 17 pontig Intelligens !!!!
- 18 pont Zseni !!!!!!!!!!

Filmmaraton

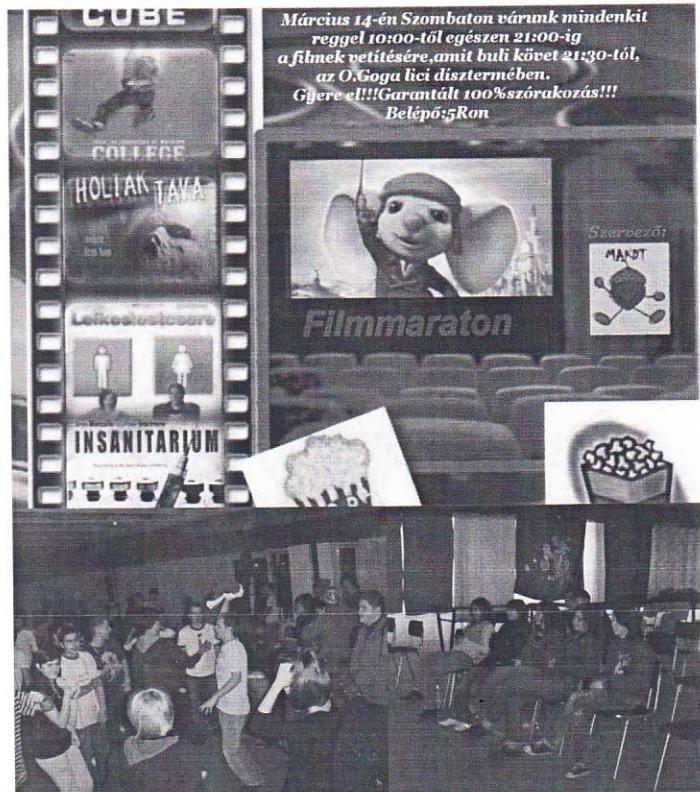
Először került megrendezésre március 14-én az „O. Goga” liceum dísztermében a MAK DT szervezésében a „Filmmaraton” nevű program. Az előkészületek során kialakítottunk egy kisebb pléd és sötételő kiállítást a filmvetítéshez megfelelő sötétség elérése érdekében.

A program reggel 10:00-tól egészen 21:00-ig tartott, ami alatt 7 filmet vetítettünk le. A filmek horror, vígjáték és romantikus film kategóriákba sorolhatók. Nagyon jó hangulat kerekedett ki a filmvetítésen. Tanárok is résztvettek a programon. Nekik köszönnett tartozunk a felügyeletért, és ugyanakkor köszönjük mindenkinél, aki segített, hogy megrendezésre kerülhessen a filmmaraton.

A filmek vetítése után egy kisebb bulira került sor, amin a kisebb gondokat eltekintve jó hangulat uralkodott.

Remélem, hogy ezután minden évben megrendezésre kerül a program.

Laza Brigi, X. H.

Megfordítottuk a NAPot

Hát mivel április 1. a BOLONDOK napja, a MAK DT úgy gondolta, hogy egy meglepetésprogrammal adózik az alkalomnak, és fordítottnapot szervez, amiről csak a tanárok tudtak.

Hosszas készülődés után elérkezett hát a nap, amikor eljött az ideje annak, hogy kiderüljön a DT tagjai milyen titkok rejtegettek a diákok elől. A nap során a diákok számára minden órát egy-egy kijelölt DT tag tartott meg, az órát tartó diákok különböző témaikat dolgoztak föl. Voltak például az előadások, különböző játékok, interaktív beszélgetések, különböző tesztek. Nem mindenhol fogadták az előadókat nagy szeretettel, de örültek annak, hogy nincsenek órák, és inkább játszottak.

A program célja az volt, hogy felmérje, mit szólnak a diákok ahhoz, hogy egy teljes napot töltsenek az osztályfönökükkel, és a tanárok ahhoz, hogy valaki más irányít helyettük és nekik pedig be kell ülni a diákok közé a padba.

Nem minden tanár vett rész aktívan a játékokban, de mindegyik nagy segítségére volt az előadóknak, ugyanis ha szükségessé vált, rendet teremtettek az osztályban, de voltak olyanok is, akik nagyon komolyan vették a dolgot és minden játékban részt vettek, sőt volt olyan tanár is, aki játékot javasolt az előadónak. Az egyik tanárnő annyira komolyan vette a fordított napot, hogy egyenruhában jött iskolába. A diákok többsége élvezte a programokat, és nem fejezték ki különösebb nemetszésüket az ellen, hogy az osztályfönök bent van

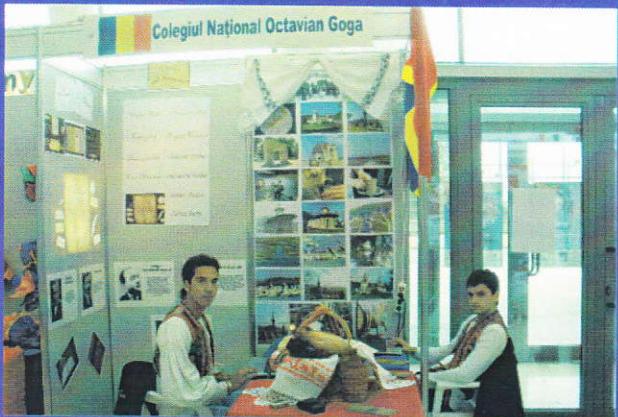
velük órán, sőt örültek neki, hogy egy kicsit öket is megmozgatjuk.

A kiértékelőkből az derült ki, hogy a legtöbb emberkének tetszett a program, és szeretnék, hogy legyen még ilyen, vagy ehhez hasonló. A legtöbb ember azt nehezményezte, hogy a „tanárok” szerették volna, ha az osztályközösségg együtt játszik. Szerintük nem kellett volna mindenkinél játszani, csak aki akart.

A program nem indult ugyan annyira gördülékenyen, de rengeteg pozitív visszajelzést kaptunk, és szerény véleményem szerint lesz még fordított nap a Margittai Octavian Goga Főgimnáziumban.

Árpási Anita, XI.H.

InfoMatrix 2009

Ziua Școlii - depunere coroane

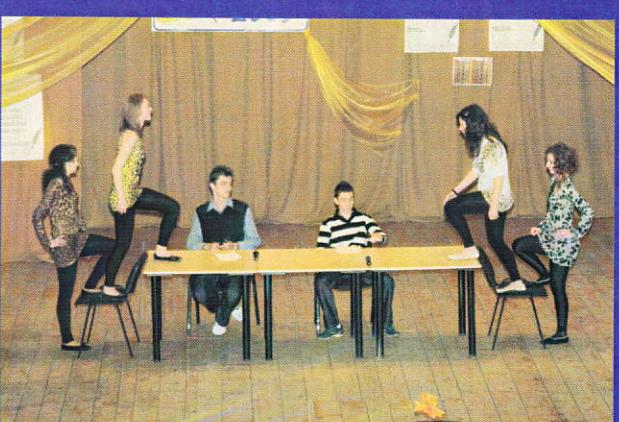
Întâlnire cu Bebe Mihăescu

Lansare de carte

Spectacol Ziua Școlii

Spectacol Ziua Școlii

ECHIPA DE REDACȚIE: dir. Marcel Emil SAS, dir adj. Simona SARCA, prof. Zenovia MIHUC, prof. Livia MOISA, prof. Meda VLAICU, prof. Ramona STROIE, prof. Camelia MARUȘCA, prof. Florica SĂRAC, prof. Claudia POP, prof. Paraschiva BONDAR, prof. Alexandru BALLA.